

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

PIĄTEK 10 MARCA 1950 ROKU

Nr 68 (1349)

APEL POKOJU

zaakceptowany uroczystie

przez Sejm i naród polski

Delegacja Komitetu Obróńców Pokoju na sali sejmowej

WARSAWA (PAP)—Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP na ławach rządowych zasiadli wszyscy niemal członkowie rządu z premierem Cyrankiewiczem na czele. Łoże prasowe i galeria dla publiczności wypełniły się do ostatniego miejsca.

Marszałek Kowalski poinformował Izbę, że przybyła do Sejmu delegacja Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju, aby złożyć Sejmowi apel w sprawie obrony pokoju. Izba burzliwymi oklaskami wyraziła zgodę na przyjęcie delegacji.

Na salę wchodzi wśród owacji po słowach delegacji Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju w składzie: Stefan Ignar — przewodniczący Zarządu Głównego

tego ZSCh, Ludwika Nitsch — rzecznik, Walery Goetel — rektor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Józef Kociba — górnik, przewodnik pracy, Genowefa Michalek — murarka, Jan Parandowski — literat, Wacław Przybysz — chłop, Leon Schiller — reżyser, Edmund Stanek — metalowiec, przewodnik pracy, Lucyna Wyrzykowska — włóknianka, przewodnicząca pracy oraz Stanisława Zawadzka — sekretarz generalny Ligi Kobiet.

W imieniu delegacji prezes Ignar złożył na ręce Marszałka apel do Sejmu Rzeczypospolitej w sprawie obrony pokoju. Apel ten odczytał sekretarz — poseł Strzałkowski.

„Spełniając wyrażoną przez Światowy Komitet Obróńców Pokoju wolę setek milionów mężczyzn i kobiet wszystkich ras, narodów i wyznań, którzy w 76 krajach podjęli i prowadzą wspólną walkę o pokój; — w głębokim przekonaniu, że wola ta jest jednocześnie wola milionów polskich kobiet, mężczyzn i młodzieży —

Polski Komitet Obróńców Pokoju przedstawia Sejmowi Rzeczypospolitej „Apel o Pokój — do parlamentu świata” Światowego Komitetu Obróńców Pokoju.

Wysoki Sejm rozważył i poprzeczył 5 punktów apelu:

PUNKT PIERWSZY — MÓWI O OGRANICZENIU ZBROJEŃ W SKALI ŚWIATOWEJ.

Polscy obrońcy pokoju popierają najgoręcej tę propozycję i wraz z całą postępującą ludzkością domagają się, aby wyścig zbrojeń, narzucony światu przez imperializm, został sparaliżowany, aby solidarna postawa i siła wszystkich niezależnych państw, narodów, ludów i ludzi pragnących pokoju ostatecznie imperializm w jego zbrodnym szaleństwie zbrojeniom.

PUNKT DRUGI APELU MÓWI O ZAKAZIE UŻYWANIA BRONI ATOMOWEJ.

Polscy obrońcy pokoju wraz z miłardem ludzi na świecie najgoręcej popierają tę propozycję i żądają, aby wszystkie państwa za przykładem Związku Radzieckiego szukały zastosowania energii atomowej do wielkich dzieł pokojowych dla dobra ludzkości, zamiast produkować bombę atomową na zgubę dzieci i starców, młodzieży i dorosłych, mężczyzn i kobiet.

Imperialiści i podpalacze wojny muszą jeszcze zrozumieć, że wojna atomowa, która grozi ludzkości i kulturze, przede wszystkim im samym, musiałaby przynieść klęskę i zagładę.

PUNKT TRZECI APELU MÓWI

O ZAPRZESTANIU ZBROJNYCH INTERWENCJI PRZECIWI LUDOM I NARODOM KOLONIALNYM.

Polscy obrońcy pokoju, naród polski pamiętający żywo swój niedawny straszliwy los w jarzmie hitlerowskiego imperializmu — całym sercem wraz ze wszystkimi postępowymi i uczciwymi ludźmi w świecie, stoją po stronie walczących o wolność ludów i ludzi w krajach ucisku kolonialnego.

Z radością wspominając zwycięstwo Ludowych Chin, z uznaniem witając nawiązanie stosunków z wyzwalającym się Wietnamem — polscy obrońcy pokoju będą pracować, żeby jak najprędzej sprawiły pokój i wolność zapanowały wszędzie, gdzie dziś jeszcze sroży się bagnet imperialistycznego ciemiężcy.

(Dokończenie na str. 2)

Budżet troski o człowieka

UCHWALONY onegdaj przez Sejm Ustawodawczy nasz budżet państwowy na rok 1950 jest już w poważnym stopniu planem finansowym budownictwa socjalistycznego w Polsce. Nic więc dziwnego, że obejmując wszystkie niemal dziedziny naszego życia ekonomicznego i kulturalnego, jednocześnie postawił na jednym z pierwszych miejsc sprawę żywotnych potrzeb człowieka, troskę o człowieka pracy, który w dziele budownictwa socjalistycznego odgrywa rozstrzygającą rolę.

Inne były budżety państwa polskiego przed wojną. W krajach kapitalistycznych budżet państwowy stanowił wyraz panujących tam stosunków kapitalistycznych. Wydatki państwowe służyły wyłącznie utrzymaniu administracji, policji i wojska — kapitalistycznego aparatu przemocy i ucisku. Wydatki te pokrywały wpływy z podatków, wymuszanych przede wszystkim na ludziach pracy, a więc z tzw. podatków pośrednich (wpływy z akcyz, monopolii itp.). Taka była struktura wpływów budżetowych Polski przedwojennej, taka jest ona dziś jeszcze we wszystkich państwach kapitalistycznych. Jednocześnie kraje kapitalistyczne poważają część swych wydatków — Francja na przykład, jedną czwartą — przeznaczają na zbrojenia, na przygotowanie nowej, zbrodniczej wojny imperialistycznej.

Nasz tegoroczny budżet, znacznie większy, niż w roku ub., świadczy o wielkiej dynamice rozwoju naszej gospodarki narodowej, a jednocześnie jest wyrazem przemian ustrojowych, jakie nastąpiły na naszych ziemiach. Przenosząc na rozwój gospodarki narodowej 43,5 proc., na obronę i bezpieczeństwo 10,2 proc., na wydatki administracyjne zaledwie 8 procent, na wydatki inne 5,7 proc. ogólnych wydatków państwowych — państwo nasze poważną część wydatków, bo 32,5 proc., przeznaczają na oświatę, naukę, potrzeby kulturalne, zdrowie i opiekę społeczną.

W ten sposób budżet nasz, przeznaczając poważne środki finansowe na rozbudowę naszej gospodarki narodowej, jednocześnie pomnaża dotychczasowe zdobycze świata pracy.

Nasz budżet jest wyrazem sprawiedliwego podziału dochodu społecznego, zapewniającego nieustanny rozwój gospodarki Polski i wzrastający nieustannie poziom życia mas pracujących.

Pobieżne chociażby zapoznanie się z naszym budżetem wykazuje dobitnie, na co obracane są owoce naszej codziennej pracy, czemu służą rezultaty usilnych starań o coraz lepszą, coraz większą produkcję.

Świat pracy stał się w Polsce Ludowej pełnoprawnym gospodarzem swego państwa i wie, że każdy wyprodukowany dodatkowo metr tkaniny, każda wydobyta dodatkowo bryła węgla, każdy uzyskany dodatkowo plon w rolnictwie — służy jednemu celowi: wzmocnieniu sił naszego państwa, utrwaleniu pokoju i skróceniu naszej drogi do dobrobytu, do socjalizmu.

Depesza łódzkich kobiet do Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta

Przewodniczący KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Bolesław Bierut, otrzymał następującą depeszę:

„My, kobiety partyjne i bezpartyjne, członkinie Ligi Kobiet — pracownice Zarządu Miejskiego w Łodzi, zebrane w dniu dzisiejszym w sali Filharmonii w Łodzi na uroczystej akademii z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet, z radością witamy uchwale Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która doceniła udział kobiet w budowie socjalizmu i w walce wraz z całym ludem pracującym o rozkwit naszej ojczyzny i trwały pokój.

W związku z tym przyrzekamy Wam, Towarzyszu, jednogłośnie, że wzmocnimy wysiłkiem i pracą swą dążyć będziemy aż do ostatecznego zrealizowania następujących wy-

tycznych, które przyświecać nam będą na każdym kroku:

— ugruntowanie pokoju, wzmocnienie wydajności i dyscypliny pracy, przez którą przyczynimy się do szybszego zrealizowania Planu Sześcioletniego, jako podwaliny pod ustój socjalistyczny, rozszerzenie do najbardziej zapadłych wsi i miasteczek sojuszu między kobietą miasta a wsi, zrealizowanie wszystkich wytycznych Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej jako wytycznych zdających do poprawy bytu mas pracujących — do lepszego jutra.

Komitet Organizacyjny Akademii Kultury i Międzynarodowego Dnia Kobiet.

W odpowiedzi na apel tow. Markiewki

Dalsze długofalowe zobowiązania produkcyjne podejmują masy pracujące całego kraju

WARSAWA (PAP). — W dalszym ciągu masowo napływają długofalowe zobowiązania produkcyjne, podejmowane przez masy pracujące całego kraju w odpowiedzi na apel tow. Markiewki.

Górnicy górnolascy

Do końca lutego br. przystąpiło do długofalowego współzawodnictwa łącznie ponad 15 tys. górników. W Rybnickim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego podjęło długofalowe zobowiązania ponad 2 tys. górników, którzy zadeklarowali wydobycie w lutym, marcu i kwietniu przeszło 500 tys. ton węgla ponad plan. Masowo przystąpiło do współzawodnictwa o zmniejszenie zanieczyszczenia węgla kobiety, zatrudnione przy sortowaniu węgla w kopalniach. Łącznie 22.135 kobiet bierze udział w tego rodzaju długofalowym współzawodnictwie.

Wśród meldunków, jakie ostatnio napłynęły, wyróżnia się wysokie zobowiązanie rebecca kopalni „WIECZOREK” Andrzeja Piwowara, który w ostatnim okresie wykonywał

341 proc. normy zamiast 300 proc. normy, do której się zobowiązał.

Górnik Piwowar postanowił w marcu, kwietniu i maju wykonywać 500 proc. normy. Ponadto rebasec tej kopalni Jan Flak zobowiązał się w imieniu swej bratki do wykonywania w ciągu trzech miesięcy po 450 proc. normy. W kopalni „Wieczorek” wyróżnili się również swoimi zobowiązaniami górnicy: Sławiński, Piótrak oraz brygady Pypiacza i Hahuli.

Traktorzyści dolnośląscy

Długofalowe współzawodnictwo w Państwowych Ośrodkach Maszynowych na Dolnym Śląsku zainicjował tow. Jaworski, traktorzysta POM w Trzebnicy.

Tow. Jaworski, jeden z przodujących traktorzystów na Dolnym Śląsku, który w ubiegłym roku wykonał 220 ha orki średniej bez remontu traktora, zobowiązał się wykonać w bieżącym roku 550 ha orki średniej, wy-

wając do współzawodnictwa wszystkich traktorzystów w kraju.

Apel Jaworskiego podjęło już wielu czołowych traktorzystów z Dolnośląskich POM, m. in. ob. Farys z POM Oleśnica, który w ub. roku wykonał 528 ha orki średniej — zobowiązał się zaościć 600 ha. 600 ha zobowiązał się zaościć również ob. Cwiertniak, traktorzysta z tego samego POM, który w grudniu ub. roku w kampanii orki zimowej zaościł bez remontu traktora 110 ha.

Komunikat

Zawładamy, że w dniu 9 marca br. o godz. 18 w lokalu Ośrodka Szkolenia Partijnego przy ul. Traugotta Nr 1 odbędzie się konsultacja z kolejnego tematu dla grupy samokształceniowej Dzielnicy Górnej.

Ośrodek Szkolenia Partijnego.

Depesze gratulacyjne w 60 rocznicę urodzin tow. Mołotowa

od Przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta

Do Towarzysza WIACZESŁAWA MOŁOTOWA Moskwa — Kreml

W sześćdziesiątą rocznicę Waszych urodzin przesyłam Wam w imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i w swoim własnym serdeczne życzenia pomyślności i długich lat pracy dla dobra wielkiego kraju zwycięskiego socjalizmu — Związku Radzieckiego — ostoi i nadziei wszystkich ludzi, walczących na całym świecie o pokój i o socjalizm.

Polska klasa robotnicza zna Wasz wkład do dzieła narodowego i społecznego wyzwolenia Polski i utrwalenia jej niepodległości i granic.

Polska klasa robotnicza zna Was jako wiernego towarzysza broni Wielkiego Stalina, jako niezłomnego bojownika o sprawę robotniczą, o pełne zwycięstwo komunizmu.

Przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (—) BOLESŁAW BIERUT

od Prezesa Rady Ministrów tow. Józefa Cyrankiewicza

W. M. MOŁOTOW Zastępca Prezesa Rady Ministrów ZSRR Moskwa — Kreml

Z okazji sześćdziesięciolecia urodzin zasylan w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i swoim własnym najserdeczniej-sze życzenia.

Naród polski wysoko ceni w Panu nieugiętego bojownika o socjalizm, jednego z czołowych budowniczych wielkiego Związku Radzieckiego, nieustraszonego szermierza w walce o pokój świata, której przewodził bohaterkie narody radzieckie. Widzi on w Panu swego szczerego przyjaciela, współtwórcę braterstwa łączącego nierozdzielnie nasze państwa i narody.

Życzę Panu dalszej owocnej pracy dla dobra swojej ojczyzny i całej ludzkości.

Prezes Rady Ministrów (—) JÓZEF CYRANKIEWICZ

Wspaniały rozkwit kultury socjalistycznej

Nagrody Stalinowskie

w dziedzinie literatury i sztuki za r. 1949 Uchwała Rady Ministrów ZSRR

MOSKWA. — W Moskwie opublikowano uchwałę Rady Ministrów ZSRR o przyznaniu NAGROD STALINOWSKICH za wybitne prace w dziedzinie LITERATURY I SZTUKI za rok 1949.

Szesnaście nagrodami odznaczono dzieła prozy artystycznej.

Nagrodę I stopnia w wysokości 100.000 rubli przyznano Stepanowi Babajewskiemu za powieść pt. „Światło nad ziemią”, nagrodę II stopnia w wysokości 50.000 rubli przyznano Fiodorowi Gładkowi za „Opowieść o dzieciństwie”, Sadiżidzinowi Ajal za powieść „Buchara”, Emanuelowi Kazakiewiczowi za powieść „Wiosna nad Odrą”, Natanowi Rybakowi za powieść „Rada perelskawska”, Konstantemu Siedych za powieść „Dauria”, Aleksandrowi Wołoszynowi za powieść „Ziemia kuźnicka”.

Dzielić się pisarzy odznaczono nagrodami III stopnia.

W dziedzinie POEZJI Nagrody Stalinowskie II stopnia przyznano czterem poetom radzieckim: Aleksandrowi Jasinowi, Sulejmanowi Rustamowi, Agni Barlo i Józefowi Griszawilli. Pięciu poetów odznaczono nagrodami III stopnia.

W dziedzinie TWÓRCZOŚCI DRAMATYCZNEJ Nagrodę Stalinowską I stopnia przyznano Wsiewłodowi Wiszajewskiemu za sztukę „Pamiętny rok 1919”, nagrodę II stopnia przyznano Sergiuszowi Michalkowowi za sztukę: „Chcę wrócić do domu” i „Ila Golowin”, Konstantemu Simo-

nowowi za sztukę „Obcy cień”, Borisowi Lawreniewiczowi za sztukę „Głos Ameryki”.

W dziedzinie FILMÓW ARTYSTYCZNYCH Nagrodą Stalinowską I stopnia odznaczono reżyserów, autorów scenariuszy, operatorów i artystów — współtwórców następujących filmów: „Upadek Berlina”, „Bitwa Stalingradzka”, „Spotkanie nad Labą”, „Akademik Iwan Pawłow”.

Nagrodę II stopnia przyznano realizatorom i wykonawcom czołowych ról filmu „Rajais”, a nagrodę III stopnia realizatorom i wykonawcom filmów „Szczęśliwej żeglugi” i „Konstanty Zasłonow”.

Rada Ministrów ZSRR odznaczyła Nagrodami Stalinowskimi 19 twórców wybitnych UTWORÓW MUZYCZNYCH. Nagrodę I stopnia przyznano kompozytorowi Reinholdowi Glijerowi za muzykę do baletu „Jeździec miedziany” oraz Dymitrowi Szostakowiczowi, za oratorium „Pieśń o lasach” oraz za muzykę do filmu „Upadek Berlina”, Nagrody Stalinow-

skie przyznano również wielu radzieckim muzykom za ich działalność koncertową.

Trzynastą nagrodą przyznano w dziedzinie MALARSTWA. Nagrodę Stalinowską I stopnia przyznano Michailowi Chmielko za obraz „Triumf zwycięskiej ojczyzny” oraz grupie malarzy azerbejdzańskich i majstrów tkackich, za wykonanie dywanu artystycznego ku czci 70-lecia urodzin Józefa Stalina. M. in. nagrodę II stopnia przyznano Kukryniksom (Krylow, Kuprianow, Sokolow).

Sześć nagród przyznano rzeźbiarom. Nagrodę Stalinowską I stopnia przyznano Eugeniuszowi Wnczetkiewiczowi za pomnik wzniesiony w Berlinie ku czci żołnierzy Armii Radzieckiej, poległych w walce z faszyzmem.

Siedem nagród przyznano radzieckim architektom.

Poza tym szereg nagród przyznano w dziedzinie sztuki teatralno-dramatycznej i w dziedzinie sztuki teatralnej.

Nagrodami Stalinowskimi odznaczono ponadto 5 prac z dziedziny krytyki literackiej i historii sztuki.

45 tys. ton węgla ponad plan!

doskonałe wyniki pracy kopalń walczyzkich

w pierwszym miesiącu współzawodnictwa długofalowego

WALBRZYCH (PAP). — Pierwszy miesiąc współzawodnictwa długofalowego przyniósł brygadam zespolonym kopalń walczyzkich duży sukces. Ogólna nadwyżka w stosunku do planu wynosiła dla wszystkich brygad kopalń walczyzkich ponad 45 tys. ton węgla.

Najlepsze wyniki uzyskała brygada Stanisława Magiera z kopalni „BOLESŁAW CHROBRY” — 272 proc. normy, brygada Matylewicz z kop. „MIESZKO” — 266 proc. normy, Pawła Siernego

z kop. „VICTORIA” — 236 proc. normy i Józefa Harbota z kop. „BIAŁY KAMIEŃ” — 219,9 proc. normy.

Na szczególną uwagę zasługuje sukces brygady Harbota. Brygada ta powstała w październiku i w pierwszym miesiącu istnienia wyrobiła 121 proc. normy. Już w styczniu wysunęła się na piąte miejsce, a obecnie dzięki ofiarnej pracy jej ośmiu uczestników, punktualności i dobrej organizacji pracy przez brygadzystę, zdobyła pierwszeństwo w kopalni.

Pracownicy Służby Zdrowia zapoznają się ze zdobyciami nauki radzieckiej

WARSAWA (PAP). — Pragnąc upowszechnić i jak najszersze wykorzystanie wspaniałe osiągnięcia przodującej medycyny radzieckiej, Ministerstwo Zdrowia zorganizowało szereg spotkań aktywistów i członków Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia i wybitnymi naukowcami i działaczami służby zdrowia, którzy powrócili niedawno ze Związku Radzieckiego, gdzie bawili na zaproszenie ministra zdrowia ZSRR prof. dr. Smirnowa.

Pierwsze takie spotkanie odbyło się w dniu 7 bm. w Białymstoku, gdzie wygłosił odczyt wiceminister zdrowia dr. Sztachelski. Odczyt wzbudził wśród miejscowych prac-

owników Służby Zdrowia ogromne zainteresowanie.

Zarówno lekarze jak i personel pomocniczy zadawali szereg pytań, interesując się żywo metodami pracy medycyny radzieckiej we wszystkich dziedzinach.

Dalsze prelekcje, odczyty i pogadanki odbędą się w najbliższym czasie we wszystkich miastach wojewódzkich. W skład grupy prelegentów wchodzi m. in. wiceminister Sztachelski, znakomity chirurg docent Manteuffel, wybitny specjalista chorób płucnych docent dr. Gornung, dyrektorzy poszczególnych departamentów w Min. Zdrowia i Inni.

Budżet pierwszego roku Planu 6-letniego **Apel** pokoju

uchwalony jednomyślnie przez Sejm Ustawodawczy RP.

WARSZAWA (PAP) — W dniu 7 bm. wicemarszałek Barcikowski wznowił 76 posiedzenie Sejmu Ustawodawczego i udzielił głosu posłowi Kubickiemu (ZSL), który omówił budżety resortów Ministerstwa Oświaty, Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego oraz Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Mówca podkreślił, że olbrzymie sumy, przekraczające 182 miliardy zł, przeznaczane na szkolnictwo i upowszechnienie kultury i sztuki oraz na instytuty naukowo-badawcze, są szczególnie wyraźnym dowodem troski o człowieka.

Posel Kubicki omawia również dotychczasowe sukcesy w walce z analfabetyzmem. Na przełomie roku 1949 — 1950 zakończona zostanie przekształcenie około pół miliona ludzi, a w roku bieżącym szkolenie obejmie 750 tysięcy analfabetów.

Wielki dorobek Planu 3-letniego

Posel Krygier (PZPR) — omawiając budżet resortu finansowego — sumuje dorobek Planu 3-letniego, stwierdzając m. in., że produkcja przemysłowa w ciągu trzech lat wzrosła o 225 procent i w przeliczeniu na jednego mieszkańca wynosi prawie 2 i pół razy tyle, co przed wojną. Pomyślnym zjawiskiem jest szybki wzrost produkcji środków wytwarzania. Produkcja rolnicza w stosunku do stanu przedwojennego, osiągnęła 112 procent.

W okresie 3-letnim wzrosła stopa życiowa mas pracujących, płaca realna pracowników fizycznych, poza rolnictwem, osiągnęła 126,6 proc. poziomu przedwojennego. Spożycie na głowę wzrosło w stosunku do stanu przedwojennego m. in. następująco: pszenicy o 29 procent, mięsa o 19 procent, cukru o 64 procent, tkanin o 55 procent.

Równocześnie nastąpił wzrost zatrudnienia o 1,1 miliona osób, tj. o 41 procent w stosunku do okresu przedwojennego.

W rezultacie dochód narodowy wzrósł w roku bież. o 15,9 proc., osiągając 144 proc. poziomu przedwojennego.

Posel Popiel z naciskiem podkreśla, że ten ogromny rozwój gospodarczy Polski przypada na okres, w którym świat kapitalistyczny wkracza w ostry kryzys. Według sprawozdania ONZ, w ciągu niespełna roku spadek produkcji stali wyniósł w USA 18 procent, a przeciętnie w świecie kapitalistycznym 13 proc.

Liczba bezrobotnych w USA wzrosła o 95 procent, a częściowo bezrobotnych o 111 proc. Wzrost bezrobocia w Australii, Belgii i w zachodnich Niemczech był dwukrotny. W tym samym czasie nastąpił na Zachodzie poważny wzrost cen, a ryski bankierów i przemysłowców wzrosły o około 50 procent.

Natomiast w ZSRR nastąpiła trzęsąca się kolejąca obniżka cen artykułów masowego spożycia, przy jednoczesnym podniesieniu wartości rubla. Jest to jaskrawy dowód, jak szybko rośnie potęga podstawowej siły obozu pokoju.

Wskazując na wykonanie planu oszczędnościowego w ub. roku z nadwyżką, wynoszącą przeszło 20 miliardów złotych i utworzenie m. in. dzięki temu poważnych środków obrótowych w przedsiębiorstwach uposażonych — poseł podkreśla, że plan na rok 1950 przewiduje w stosunku do roku ubiegłego 5-krotny wzrost wplat przedsiębiorstw uposażonych do skarbu.

Przemówienie swe kończy poseł Popiel słowami: „Wnoszę o przyjęcie budżetu rozbudowy pierwszego roku Planu Szóstoletniego, budżetu troski o człowieka, budżetu sojuszu robotniczo-chłopskiego, budżetu pokoju — w przedłożeniu rządowym z poprawkami komisji”.

Izba jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu przyjęła projekt ustawy skarbowej z budżetem na rok 1950 wraz z wszystkimi załącznikami, w brzmieniu nadanym przez komisję. Również jednomyślnie przyjęła Izba rezolucję do budżetu.

Następnie wicemarszałek Barcikowski proponuje uzupełnienie porządku dziennego następującymi punktami:

Pierwsze czytanie uchwalonego przez Radę Państwa i Radę Ministrów projektu ustawy konstytucyjnej, zmieniającej ustawę konstytucyjną o ustroju i zakresie działania najwyższych organów RP.

Przekształcenie Urzędu Ministra Górnictwa i Energetyki w Urząd Ministra Górnictwa, Sejm uchwalił jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu.

Przekształcenie Urzędu Ministra Górnictwa i Energetyki w Urząd Ministra Górnictwa, Sejm uchwalił jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu.

Projekt ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej

Na trybunie wstępuje przez Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz, który zapoznaje Izbę z projektem ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej.

(Streszczenie przemówienia premiera Józefa Cyrankiewicza podamy w dniach najbliższych).

Przemówienie premiera oklaskiwałe było gorąco przez posłów.

Projekt ustawy odesłano do komisji administracji rządowej i samorządowej oraz do komisji prawniczej i regulaminowej.

Następnie, na wniosek wicemarszałka Barcikowskiego, Sejm dokonał częściowej zmiany składu osobowego stałej komisji Rolnictwa i Reform Rolnych.

Sprawozdanie komisji planu gospodarczego i budżetu o rządowym projekcie ustawy o Urzędzie Rezerwy Państwowych, złożył poseł Sadrakula (ZSL). Mówca podkreślił, że planowa gospodarka wymaga stałych rezerw państwowych.

Rezerwy materiałowe i artykułów konsumpcyjnych chronią naszą gospodarkę od zakłóceń, które mogłyby nastąpić z takich przyczyn, jak np. klęski żywiołowe, niezrealizowane umowy handlowe z państwami kapitalistycznymi itp.

Planowa gospodarka rezerwami winna być powierzona specjalnie powołanemu Urzędowi Rezerw Państwowych.

Ustawę o Urzędzie Rezerw Państwowych Sejm uchwalił jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie poseł Krygier (PZPR) — złożył sprawozdanie komisji finansowo-skarbowej o rządowym projekcie ustawy o przekształceniu Urzędu Ministra Skarbu w Urząd Ministra Finansów.

Sprawozdawca oświadczył, że projekt ten jest konsekwencją przemian, jakie przechodzi nasze państwo, likwidując kapitalizm i budując socjalizm.

Ministerstwo Finansów nie będzie posiadało charakteru urzędu wyłącznie administracyjnego, ale stanie się urzędem, którego zadaniem będzie tworzenie nowych form systemu finansowego w naszym kraju.

W drugim i trzecim czytaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o przekształceniu Urzędu Ministra Skarbu w Urząd Ministra Finansów.

Ustawa o zapobieżeniu płynności kadr

Projekt ustawy o centralnym urzędzie drobnej wytwórczości w drugim i trzecim czytaniu przyjęty został jednomyślnie.

Sprawozdanie komisji planu gospodarczego i budżetu o rządowym projekcie ustawy o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki uspołecznionej, złożył poseł Rapaczynski (PZPR).

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie najważniejszym gałęziom gospodarki odpowiedniej ilości fachowców. Ustawa przewiduje, że pracownicy o odpowiednio wysokich kwalifikacjach mogą być zobowiązani w razie potrzeby, do pozostania na okres dłuższy niż dwa lata na zajmowanym stanowisku lub na innym odpowiednim stanowisku.

W dyskusji nad projektem ustawy zabierali głos posłowie: Sobol (SD), Maciejewski (SP), Cwik (PZPR) i Typiak (ZSL).

Posel Cwik stwierdził na wstępie, że Polska Zjednoczona Partia Robotnicza uważa ustawę o zapobieżeniu płynności kadr za szczególnie ważną dla naszej gospodarki.

W drugim i trzecim czytaniu ustawa została przez Sejm jednomyślnie uchwalona.

Ustawa o stypendiach dla młodzieży szkół wyższych

Posel Wróblewski (PZPR) złożył sprawozdanie komisji oświaty i nauki o rządowym projekcie ustawy o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych.

Ustawa została uchwalona jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu.

Posel Szczepanik (PZPR) referuje sprawozdanie komisji sejmowej o przekształceniu Urzędu Ministra Górnictwa i Energetyki w Urząd Ministra Górnictwa.

Przekształcenie Urzędu Ministra Górnictwa i Energetyki w Urząd Ministra Górnictwa, Sejm uchwalił jednomyślnie w drugim i trzecim czytaniu.

wadzenie postępowania karnego przeciwko posłowi Franciszkowi Roch - Kowalskiemu.

Wniosek ten Sejm uchwalił jednomyślnie.

Posel Labuz (PZPR) referuje sprawozdanie komisji prawniczej i regulaminowej o wniosku naczelnego prokuratora wojskowego w sprawie zezwolenia przez Sejm Ustawodawczy na wszczęcie i prowadzenie postępowania karnego przeciwko posłowi Stanisławowi Kowalskiemu.

Mówca podkreśla, że materiały zebrane dotychczas przez organa prowadzące śledztwo stwierdziły, że po

seł Stanisław Kowalewski dopuścił się przestępstwa zbierania i przechowywania w celu działania na szkodę Państwa Polskiego wiadomości, stanowiących tajemnicę państwową, tj. czynu przestępczego, przewidzianego dekretem o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

Izba przyjęła jednomyślnie ten wniosek.

Na tym porządku dziennym 76 posiedzenia Sejmu został wyczerpany. Marszałek Sejmu podał do wiadomości, że wplynęły trzy interpelacje poselskie, które przekazane będą prezowski Rady Ministrów.

Wieloletnie zresze manifestowały wypełnił plac przed Sejmem, oraz przyciągające ulice. Z wielkim zainteresowaniem słuchający tłumy transmitowanych przez radio przemówień z sali obrad Sejmu.

Gdy przed wieloletnim tłumem stanęła opuszczająca Sejm delegacja Polskiego Komitetu Obrótców Pokoju, rozległy się długi niemiłknie okrzyki: „Niech żyje pokój, niech żyje Polska Ludowa”, „Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut!”, „Niech żyje Związek Radziecki — ostoja pokój i wolności narodów!”, „WÓDZ ŚWIATOWEGO OBOZU POKOJU — JÓZEF STALIN NIECH ŻYJE!”, „POKÓJ ZWYCIĘŻY!”.

Z wielkim entuzjazmem przyjmują zebrani przemówienie znanego w Polsce górnika, uczestnika Światowego Kongresu Pokoju w Paryżu — Józefa Kocubia.

Po przemówieniach uformował się imponujący pochód, który ruszył ulicami stolicy w kierunku Placu Unii Lubelskiej. W czasie pochodu rozlegały się raz po raz potężne okrzyki demonstrantów, wyrażające pogardę dla podlegających wojennych i ich tatarskich agentów.

Swoje głębokie uczucia przyjaźni i braterstwa dla narodów Związku Radzieckiego wyraził masą pracującą stolicy przed ambasadą radziecką, wznowając podchwytane z entuzjazmem przez wszystkich hasła: „Międzynarodowy front pokój i jego wódz — Józef Stalin — niech żyje!”.

W późnych godzinach popołudniowych pochód rozwiązał się na Placu Unii Lubelskiej.

Warunków materialnych, pomimo grobów przejechał kopalń przez wojско, górnicy strajkowali nadal i osiągnęli to, że właściciele kopalń zostali zmuszeni do spełnienia cała prawda niepełnych żądań wysuniętych na początku strajku.

Znaczenie tego strajku polega jednak nie tylko na tym, że górnicy amerykańscy wygrali walkę bitwą, w której po jednej i tej samej stronie przeciwko nim byli właściciele kopalń i sprzedawca reakcyjne kierownictwo związkowe z Lewisem, starym sługą baronów węglowych na czele. Zwycięstwo strajku powszechnego górników, strajku prowadzonego wbrew kierownictwu związkowemu w obronie interesów szeregowych górników jest zwycięstwem, które wzmacnia wiary we własne siły całej klasy robotniczej w Stanach Zjednoczonych.

W warunkach pogarszającej się stale sytuacji gospodarczej Stanów Zjednoczonych i narastającego kryzysu ekonomicznego, walki klasowej w Stanach Zjednoczonych będą się coraz bardziej zaostbrały. Zdają so-

bie z tego sprawie reakcyjne koła rządzące USA i dążą do tego, aby zdławić ruch robotniczy, aby zniżyć jego organizację lub co najmniej całkowicie podporządkować je sobie. Ostatni strajk powszechny górników amerykańskich reakcja Wall Street chciała wykorzystać w tym celu, aby przy pomocy prawniczo kierownictwa związkowego rozbić związek górników, który nie należy do żadnej z dwóch central związkowych — AFL i CIO. W ten sposób wiele kapitalistów chcieli jednocześnie zastraszyć masę robotniczą Ameryki i stłumić w zarodku wszelkie próby utworzenia prawdziwie niezależnych związków zawodowych.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Kolektywizacja rolnictwa w zachodnich obwodach USRR na ukończeniu

KIJÓW. — W Kijowie odbyła się narada przewodniczących kolchozów i dyrektorów Stacji Maszynowo-Traktorowych z zachodnich obwodów Ukrainy, z udziałem przewodniczących kolchozów wschodnich obwodów Ukrainy. W naradzie wzięli udział przewodniczący Rady Ministrów Republiki Ukrainy — Korotzenko, wiceprzewodniczący Rady Ministrów Ukrainy — Manniński oraz sekretarze KC KP(b) Ukrainy — Kiriczenko, Serdiuk i Nazarenko.

Obszerny referat wygłosił wice-przewodniczący Rady Ministrów Ukrainy — Korotzenko, który wśród długotrwałych owacji

necessitników narady, stwierdził, iż na terenie zachodnich obwodów rolnictwa kolektywizacja rolnictwa dobiega końca.

Referat przytoczył szereg faktów, świadczących o ofiarnej pracy chłopstwa kolchozowego zachodnich obwodów Republiki i osiągnięciu przez nich obfitych plonów.

Wśród kolchozników zachodnich obwodów Ukrainy ponad 1000 osób odznaczono orderami i medalami ZSRR. Zaszczynny tytuł bohaterów pracy socjalistycznej przyznano 22 kolchozom i kolchozom.

W antyludowym titowskim bloku wyborczym biorą udział przedstawiciele reakcyjnych partii, które wznawiały swą działalność.

Klika titowska przywróciła prawa wyborcze wszystkim zbrodniarzom, którzy współpracowali z okupantem niemieckim. Na wniosek Rankowicz-Tito ułaskawił około 7 tys. przestępców, skazanych na śmierć. Obecnie są oni wypuszczani na wolność, aby wziąć udział w „wyborach” titowskich.

Faszyści jugosłowiańscy usiłują gaszczyć w najrozmaitszy sposób wyborców: robotników — groźbą odebrania kart żywnościowych, studentów — groźbą odebrania stypendiów, chłopów — groźbą wysiłki na roboty przymusowe.

Fala aresztowań wymaga się z dnia na dzień.

legacja Polskiego Komitetu Obrótców Pokoju, rozległy się długi niemiłknie okrzyki: „Niech żyje pokój, niech żyje Polska Ludowa”, „Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut!”, „Niech żyje Związek Radziecki — ostoja pokój i wolności narodów!”, „WÓDZ ŚWIATOWEGO OBOZU POKOJU — JÓZEF STALIN NIECH ŻYJE!”, „POKÓJ ZWYCIĘŻY!”.

Z wielkim entuzjazmem przyjmują zebrani przemówienie znanego w Polsce górnika, uczestnika Światowego Kongresu Pokoju w Paryżu — Józefa Kocubia.

Po przemówieniach uformował się imponujący pochód, który ruszył ulicami stolicy w kierunku Placu Unii Lubelskiej. W czasie pochodu rozlegały się raz po raz potężne okrzyki demonstrantów, wyrażające pogardę dla podlegających wojennych i ich tatarskich agentów.

Swoje głębokie uczucia przyjaźni i braterstwa dla narodów Związku Radzieckiego wyraził masą pracującą stolicy przed ambasadą radziecką, wznowając podchwytane z entuzjazmem przez wszystkich hasła: „Międzynarodowy front pokój i jego wódz — Józef Stalin — niech żyje!”.

W późnych godzinach popołudniowych pochód rozwiązał się na Placu Unii Lubelskiej.

Warunków materialnych, pomimo grobów przejechał kopalń przez wojско, górnicy strajkowali nadal i osiągnęli to, że właściciele kopalń zostali zmuszeni do spełnienia cała prawda niepełnych żądań wysuniętych na początku strajku.

Znaczenie tego strajku polega jednak nie tylko na tym, że górnicy amerykańscy wygrali walkę bitwą, w której po jednej i tej samej stronie przeciwko nim byli właściciele kopalń i sprzedawca reakcyjne kierownictwo związkowe z Lewisem, starym sługą baronów węglowych na czele. Zwycięstwo strajku powszechnego górników, strajku prowadzonego wbrew kierownictwu związkowemu w obronie interesów szeregowych górników jest zwycięstwem, które wzmacnia wiary we własne siły całej klasy robotniczej w Stanach Zjednoczonych.

W warunkach pogarszającej się stale sytuacji gospodarczej Stanów Zjednoczonych i narastającego kryzysu ekonomicznego, walki klasowej w Stanach Zjednoczonych będą się coraz bardziej zaostbrały. Zdają so-

bie z tego sprawie reakcyjne koła rządzące USA i dążą do tego, aby zdławić ruch robotniczy, aby zniżyć jego organizację lub co najmniej całkowicie podporządkować je sobie. Ostatni strajk powszechny górników amerykańskich reakcja Wall Street chciała wykorzystać w tym celu, aby przy pomocy prawniczo kierownictwa związkowego rozbić związek górników, który nie należy do żadnej z dwóch central związkowych — AFL i CIO. W ten sposób wiele kapitalistów chcieli jednocześnie zastraszyć masę robotniczą Ameryki i stłumić w zarodku wszelkie próby utworzenia prawdziwie niezależnych związków zawodowych.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

Zwycięstwo strajku powszechnego górników amerykańskich pokrzykowało te plany reakcyjnych kół wielkokapitalistycznych. Zwycięstwo strajkujących stanie się bodźcem dla dalszej walki klasy robotniczej Stanów Zjednoczonych przeciwko wielkiemu monopolom kapitalistycznym i ich posłusznym marionetkom w ruchu zawodowym.

(Dalszy ciąg ze str. 1)

PUNKT CZWARTY APELU DOMAGA SIĘ ZAPRZESTANIA REPRESJI WOBEC BOJOWNIKÓW O POKÓJ.

Polscy obrońcy pokoju, oburzeni faszystowskimi praktykami rządów imperialistycznych i zmarszalizowanych przeciw bohaterom walczącym o pokój i przeciw zbrojeniom napastniczym przyłączają się do tego zdania.

Domagamy się, żeby w stosunkach międzynarodowych winni takich represji traktowani byli jako podlegający do wojny napastniczej, a więc jako zbrodniarze wojenni ze wszystkimi konsekwencjami prawa międzynarodowego.

PUNKT PIĄTY APELU DOMAGA SIĘ PODPISANIA PRZEZ WIELKIE MOCARSTWA W RAMACH ONZ PAKTU POKOJU I POŁOŻENIA KRESU PROPAGANDZIE AGRESJI I SIANIA PANIKI WOJENNEJ.

Polscy obrońcy pokoju popierają gorąco i tę propozycję, wiodącą w Pakcie Pokoju wielkich mocarstw wielki krok naprzód w walce o pokój. Przypominają z uznaniem inicjatywę Polski Ludowej w sprawie walki przeciw propagandzie wojennej w druku. Potępiją z oburzeniem świadome rozpętanie przez koła imperialistyczne historię wojenną w Stanach Zjednoczonych i krajach kapitalistycznych.

Ta robota podpalaczy świata ma na celu wpoić w masę tych krajów fałszywe przekonanie o nieuchronności wojny i osłabić w ten sposób siłę oporu obrońców pokoju.

Ta robota jest przejawem światowego knucia wojny napastniczej i zbrodni wojennej.

Polscy obrońcy pokoju stoją na stanowisku, że zbrodniarzy wojennych trzeba karać, zanim zdążą wywołać wojnę i liczą na to, że takie stanowisko będzie nadal zajmował Sejm i Rząd Polski w instytucjach międzynarodowych i w polityce wewnętrznej wobec agentów imperializmu, światowych siewców propagandy i paniki wojennej.

Przedstawiając Wysokiemu Sejmowi Światowy Apel o Pokój do parlamentów, polscy obrońcy pokoju wiedzą dobrze i podkreślają z dumą, że w ciągu pięciu lat od zakończenia drugiej wojny masowej, Sejm

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Za przykładem klasy robotniczej, za przykładem przedwojenników pracy — polscy obrońcy pokoju nie będą się poddać, aby coraz silniejsza była Polska Ludowa — nasza ojczyzna i ważna pozycja światowego frontu pokoju.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli, w transporcie i w handlu, w nauce i w wychowaniu, w walce o wykonanie i przekroczenie Planu 6-letniego i pierwszego jego roku 1950, w szybszej i lepszej budowie Polski Ludowej, Polski Socjalistycznej.

Apel o Pokój — oświadczył Sejmowi Rzeczypospolitej, że jego decyzje obróca w czyn i popiera każdą godziną pracy w przemyśle, na roli

60 LAT ŻYCIA - 45 LAT WALKI

W dniu 60 rocznicy urodzin tow. Wiaczesława Mołotowa

Narody radzieckie, a wraz z nimi naród polski i masy pracujące całego świata obchodzą dziś 60 rocznicę urodzin tow. Wiaczesława Mołotowa, wielkiego rewolucjonisty, nieustraszonego bojownika o pokój, o postęp, o socjalizm, o komunizm. Obchodzą równocześnie 45 rocznicę walk tow. Mołotowa pod sztandarem partii Lenina - Stalina, pod sztandarem socjalizmu i komunizmu.

W artykule zamieszczonym w stałińskim numerze „Prawdy” tow. Mołotow, pisząc o znaczeniu wydawanych obecnie w językach wielu narodów świata prac Józefa Stalina, stwierdza:

„W naszych oczach rozwija się etap po etapie obraz genialnej twórczości Wielkiego Stalina w całej jego różnorodności i bogactwie duchowym. Oświetlono w nich ideał marksizmu — leninizmu najrozsądniejszego, praktycznego zagadnienia pracy partii bolszewickiej i między narodowego ruchu komunistycznego, a równocześnie skomplikowane problemy naukowe z zakresu historii i filozofii. Wyjaśniono w nich najbardziej palące zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej i zarazem podstawowe zagadnienia ekonomiczne ZSRR, jak również różne okresy rozwoju krajów świata kapitalistycznego...”

„Staje się przy tym zrozumiałą wyjątkowa rola osobista Towarzysza Stalina w dziele obrony naszej ojczyzny przed wrogami zewnętrznymi, poczynając od pierwszych lat istnienia władzy radzieckiej, jak również w konsekwentnym prowadzeniu radzieckiej polityki pokoju, która zawsze była i jest w dalszym ciągu głównym sadaniem radzieckiej polityki zagranicznej”.

Tow. Mołotow zrozumiał wyjątkową rolę tow. Stalina jako wódcy, gdy w r. 1912 jako 22-letni młodzieniec spotkał się po raz pierwszy z przyszłym wodzem narodów radzieckich i międzynarodowego proletariatu i przyszłym wodzem światowego frontu postępu, pokój i wolność, 22-letni Wiaczesław Mołotow (Skriabin) miał już wówczas na sobie siedmioletnią pracę rewolucjonisty.

Tow. Mołotow urodził się dnia 9 marca 1890 roku we wsi Kukurka (Wjatska gubernia). Będąc uczniem szkoły w Kazaniu (dziś miasto Sowietki) szybko wchodził w krąg młodzieży rewolucyjnej. Jako 15-letni chłopiec bierze czynny udział w rewolucji 1905 roku, w kilka lat później, w 1909 r. zostaje po raz pierwszy aresztowany i zesłany na 2 lata do guberni Wołogodzkiej.

Z zesłania wraca do Petersburga, wstępuje na politechnikę, nawiązuje dawne kontakty i doprowadza do zjednoczenia bolszewickich organizacji studenckich. Od 1912 roku redaguje bolszewicką „Ziemię” i bierze udział w stworzeniu „Prawdy”, w której zajmuje stanowisko sekretarza redakcji. W tym charakterze prowadzi ożywioną korespondencję z zagranicznym centrum Partii i osobiście z Leninem, od którego bezpośrednio otrzymuje wskazania.

Wielka chwila robotnic z PZPB Nr 16 Akademia i odsłonięcie sztandaru Ligi Kobiet

Ubiegłej niedzieli w PZPB Nr 16 odbyła się uroczysta akademia i odsłonięcie sztandaru Ligi Kobiet. Pięknie przystrojona świetlica wypełniona przez robotnice „Bawelniczki” Szestastki.

Pierwsza zabrała głos przewodnicząca Ligi Kobiet, tow. Furmańska, która życzyła wszystkim koleżankom z PZPB Nr 16, jeszcze lepszych wyników w pracy i zawsze niezłomnej solidarności z koleżankami całego świata.

Następnie, w prostych, a szczerych słowach przemówiła tow. Kosiakiewicz: „My, kobiety, jesteśmy szczególnie, gdyż żyjemy w ustroju, dającym kobietom równe prawa z mężczyznami. Możemy śmiało patrzeć w przyszłość wiedząc, że dzieci nasze nie zaznają już nigdy krzywdy społecznej ani wyzysku. My, kobiety, dobrze pamiętamy czasy Polski przedwrześniowej, kiedy to kobieta była zawsze na szarym końcu. Tyłko dzięki Armii Czerwonej, która wyzwoliła nas z jarzma faszyzmu i

Wybuch pierwszej wojny światowej zastaje tow. Mołotowa w Petersburgu. Konsekwentny uczeń Lenina i Stalina prowadzi bezkompromisową walkę z oportunistami i szowinistami, głosząc leninowskie zasady w sprawach wojny i rewolucji. Po pewnym czasie widzi się go znów w Moskwie, gdzie odbudowuje organizację bolszewicką po ciosach zadanych jej w początkach wojny przez carską ochrone. Wydany ochrone przez prowokatora zostaje zesłany na 3 lata na Syberię, skąd wkrótce ucieka i wraca do Petersburga. Jesienią 1916 roku zostaje członkiem rosyjskiego biura KC Partii bolszewickiej.

Podczas Rewolucji Lutowej, jako przedstawiciel Partii wchodzi do Komitetu Wykonawczego Piotrogrodzkiej Rady Delegatów Robotniczych. Aż do powrotu Stalina jest jednym z głównych redaktorów „Prawdy”.

Zbiera się VI Zjazd Partii. Mają zapas doniosłe decyzje, dotyczące przygotowania powstania zbrojnego przeciwko władzy burżuazji, przeciwko rządowi Kiereńskiego.

„Lenin — czytamy w Historii WKP(b) — prześladowany przez szpiegów rządu tymczasowego nie mógł być obecny na Zjeździe, ale kierował nim z ukrycia przez swych współbojowników i uczniów w Piotrogrodzie: Stalina, Swierdłowa, Mołotowa, Ordżonikidze”.

W dniach Wielkiej Rewolucji Październikowej tow. Mołotow z polecenia Komitetu Centralnego Partii jest jednym z kierowników powstania w Piotrogrodzie, a następnie jednym z przywódców Piotrogrodzkiej Rady Delegatów Robotniczych.

Rewolucja zwycięża. Historia WKP(b) w rozdziale poświęconym zwycięstwu w wojnie domowej, poświęconym walkom z interwentami, wśród czynników, jakie złożyły się na zwycięstwo Armii Czerwonej, wymienia:

„Armia Czerwona zwyciężyła dlatego, że... wychowaniem politycznym Armii Czerwonej zajmowali się tacy działacze, jak Lenin, Stalin, Mołotow, Kalinin, Swierdłow...”

Na czeluście Gospodarki Ludowej północnego rejonu tow. Mołotow przeprowadza na tym terenie nacjonalizację przemysłu i wprowadza kontrolę robotniczą nad fabrykami. Po zakończeniu wojny domowej tow. Mołotow zostaje członkiem KC i sekretarzem KC RKP(b), a po XIV Zjeździe Partii — członkiem Biura Politycznego KC WKP(b).

Wybitną rolę odegrał tow. Mołotow w walce z grupami antyleninowskimi w Partii. Po zakończeniu wojny domowej odegrał on decydującą rolę w rozgromieniu trockistów na Ukrainie.

„Pod kierownictwem tow. Mołotowa — który był wówczas sekretarzem KC KP(b) Ukrainy — czytamy w Historii WKP(b) — bolszewicy Ukrainy rozgromili trockistów, szpanikowców, Komunistyczną Partię Ukrainy pozostała wierna ostoja Partii Lenińskiej”. W latach późniejszych Partia kieruje tow. Mołotowa na wszystkie najważniejsze odcinki walki z trockistowskimi wrogami rewolucji. XIV Zjazd wysłał do Leningradu grupę delegatów, m. in. tow. tow. Mołotowa, Kirowa, Woroszyłowa, Kalinina, Andrejewa, aby wyjaśnili członkom leningradzkiej organizacji partyjnej zbrodniczą, krejącą robotę trockistów i zinowiewowców.

Bolszewicy leningradzcy pozostali nadal w pierwszych szeregach Partii Lenina - Stalina.

rodzimej reakcji, możemy uroczystość i z wiarą w lepsze jutro święcić Międzynarodowy Dzień Kobiet”. O walce kobiet o pokój i postęp mówiła tow. Górczak, przewodnicząca pracy, wysunięta na stanowisko podmaistrzego w wykończalni.

Z rąk tow. Furmańskiej, która do konala odsłonięcia sztandaru, w siku plenu przejęła go tow. Górczak, oświadczając zwięźle i z mocą: „Przyrzekam wam, koleżanki, że nigdy nie splamię honoru członkini Ligi i będę zawsze stać po stronie pokoju oraz postępu”.

Za ofiarą pracę społeczną zostało nagrodzonych 17 kobiet, które otrzymały książeczki oszczędnościowe PKO z wkładem od 3 do 5 tysięcy złotych.

W części artystycznej wystąpił balet zakładów PZPB Nr 16 oraz orkiestra z PZPB Nr 6. Zebrał nagrodzili wykonawców licznymi oklaskami.

(Bał.)

W zaciętej walce klasowej z elementami kapitalistycznymi oraz z jawnymi i zamaskowanymi wrogami budownictwa socjalistycznego zwycięskie sukcesy osiąga pierwsza stalniowska pięciolatka. We wszystkich węższych zagadnieniach życia Związku Radzieckiego, w całej działalności Partii bolszewickiej, kierują budową socjalistycznego przemysłu, kolektywizacją wsi, tow. Mołotow był jednym z najbliższych współpracowników Towarzysza Stalina.

W okresie pierwszej stalniowskiej pięciolatki, w okresie wielkich

decydujących osiągnięć budownictwa socjalistycznego tow. Mołotow jest przewodniczącym Rady Komisarzy Ludowych (od 1930 r.), na tym stanowisku wprowadza w życie wszystkie uchwały Partii.

Na XVII Zjeździe (w styczniu 1934 r.) wygłasza referat o drugim pięciolletnim planie rozwoju gospodarki ZSRR, którego celem było zbudowanie w Związku Radzieckim społeczeństwa socjalistycznego. I plan ten został zrealizowany przed terminem.

Nadciągają obumary wojenne. Naprawdę tow. Mołotow ostrzega

radzą burżuazyjne przed zbrodniczą polityką, która pograży świat w odmetkach wojny.

Banda imperialistów pragnie rzuć Hitera na Związek Radziecki, a by jego rękami obalił pierwszy kraj socjalizmu. W tym trudnym okresie tow. Mołotow obejmuje również stanowisko komisarza ludowego spraw zagranicznych.

Podczas wojny tow. Mołotow jest wiceprzewodniczącym Rady Komisarzy Ludowych i wiceprzewodniczącym Komitetu Obrony Państwa. Wierny uczeń i najbliższy współpracownik tow. Stalina realizuje na stalniowskie tezy polityki ZSRR. U boku tow. Stalina bierze udział we wszystkich najważniejszych konferencjach, które przygotowywały zwycięstwo nad faszyzmem i miały przygotować trwały pokój.

Jest na konferencji w Teheranie i Jaltie, jest również w Poczdamie podczas wytyczania nowych granic Polski na Bałtyku, Odrze i Nysie.

Na terenie ONZ, na konferencji pokojowej w Paryżu, na sesjach Rady Ministrów Spraw Zagranicznych wielkich mocarstw tow. Mołotow walczy o realizację stalniowskiej polityki pokoju i bezpieczeństwa wszystkich narodów. Jego wystąpienia są prawdziwym wydarzeniem politycznym. Spokojnie, rzeczowo i nieugięte dowodzi słuszności polityki pokoju, mierząc logiką argumentów wykręcone stanowisko przedstawicieli państw imperialistycznych.

Dnia 17 września 1946 roku tow. Mołotow w głosnym na cały świat wywiadzie, udzielonym przedstawicielowi PAP daje odprawę Brynesowi i wszystkim imperialistom, którzy usiłovali by podważyć niewzruszoność naszej granicy.

„Historyczna decyzja Konferencji Berlińskiej w sprawie obojczych granic Polski — stwierdza tow. Mołotow w tym wywiadzie — nie może być przez nikogo zachwiana. Fakty zaś świadczą o tym, że zrobił to o-

becnie jest rzeczą zupełnie niemożliwą, taki jest punkt widzenia rządu radzieckiego.

Pozostaje mi życzyć powodzenia polskim przyjacielom w ich obojczych pracach odbudowy na Ziemiach Zachodnich i wyrazić wiarę w rosnącą przyjaźń i bratnią współpracę pomiędzy demokracją polską a Związkiem Radzieckim”.

Te słowa tow. Mołotowa naród polski zatrzyma zawsze we wdzięcznej pamięci.

Tow. Mołotowa znają na całym świecie. Znają go politycy i prości ludzie, wstuchani w głos pokoju, idący z Moskwy. Zna go również Polska.

W czerwcu 1943 roku, po zakończeniu Konferencji Warszawskiej o smutni ministrów spraw zagranicznych tow. Mołotow, pozdrawiając zebranych na lotnisku mieszkańców stolicy, powiedział o przyjaźni polsko-radzieckiej:

„Dzięki nieugiętemu dążeniu Związku Radzieckiego do ustanowienia braterskich stosunków z demokratyczną Polską oraz dzięki temu, że czolowi ludzie Polski, wyraziłszy myśli i uczucie narodu polskiego, przeniknęli są takimi samymi szlachetnymi dążeniami w stosunku do narodu radzieckiego, dopięliśmy tego. Teraz widzę, że przyjaciele Polacy mają słuszną, gdy dopatrują się w przyjaźni radziecko - polskiej najlepszą gwarancję niepodległości Ludowej Republiki Polskiej, jej potęgi i rozkwitu”.

Naród polski, polska klasa robotnicza wie, że ma w tow. Mołotowie swego wielkiego przyjaciela. W dniu 60 rocznicy jego urodzin, naród polski śle tow. Mołotowowi serdeczne życzenia długich lat życia dla dobra wielkiego Związku Radzieckiego, dla dobra pokoju, postępu i wolności, dla dobra wszystkich ludzi pracy na świecie.

K. G.

Wyjątki z przemówień tow. Mołotowa

Mołotow o granicy na Odrze i Nysie

„Historyczna decyzja Konferencji Berlińskiej o zachodnich granicach Polski nie może być przez nikogo podważona. Fakty zaś świadczą o tym, że uczynienie tego obecnie, jest już wprost niemożliwe. Oto jest punkt widzenia rządu radzieckiego. Co do mnie pozostaje mi życzyć moim polskim przyjacielom powodzenia w ich obojczych dziełach od-

budowy na Ziemiach Zachodnich i wyrazić przeświadczenie, że wzmacniać się będzie przyjaźń i braterska współpraca między demokratyczną Polską a Związkiem Radzieckim”.

(Z wywiadu udzielonego przez W. Mołotowa korespondentowi PAP w Paryżu — dnia 17 września 1946 r.)

Wszystkie drogi wiodą ku komunizmowi

„W naszych czasach zjednoczone siły demokracji i socjalizmu w skali europejskiej i za granicami Europy są nieporównanie potężniejsze, niż przeciwstawiający się im antydemokratyczny obóz imperializmu.

Kapitalizm stał się hamulcem postępu ludzkości, zaś kontynuowanie awanturniczej polityki imperializmu, która doprowadziła już do dwóch wojen światowych, jest głównym niebezpieczeństwem dla milijonów pokój narodów. Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna otworzyła oczy narodom, że era

kapitalizmu zbliża się ku końcowi i że otwarte zostały niezawodne drogi do postępu narodów. Gorączkowe wysiłki imperialistów, którzy tracą grunt pod nogami, nie uratują kapitalizmu przed zbliżającą się zagładą. Żyjemy w takim wieku, kiedy wszystkie drogi wiodą ku komunizmowi”.

Z referatu W. Mołotowa wygłoszonego w 30 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej — Listopad 1947.

Trwały może być tylko pokój oparty na zasadach demokratycznych

„Sytuacja zmieniła się po zakończeniu drugiej wojny światowej, gdy wyjaśniło się, że dawni uczestnicy koalicji antyfaszystowskiej mają odmienne cele w kwestii ustanowienia pokoju powojennego.

Wyjaśniło się wówczas, że jedne kraje dążą do pokoju demokratycznego — opartego na równouprawnieniu narodów i na uznaniu suwerenności państw wielkich i małych. Podobny pokój umożliwił rozwój współpracy pokojowej między państwami, mimo różnicy systemów społecznych i mimo różnicy ideologicznej. Pokój demokratyczny oznacza też, że również kraje pokonane mają prawo do swobodnego rozwoju demokratycznego, do całkowitego przywrócenia swej niepodległości.

Wiedzy wyjaśniło się równocześnie, że inne kraje dążą do pokoju nie demokratycznego, lecz imperialistycznego, którego ustanowienie oznacza panowanie niektórych silnych mocarstw nad innymi, większymi i mniejszymi narodami, nie licząc się z ich prawami i suwerennością narodową. Nie trudno zrozumieć, że ustanowienie pokoju imperialistycznego niechybnie prowadzi do podziału państw na dwie kategorie: na mocarstwa panujące z jednej strony i na podległe, ujarzmione państwa — z drugiej strony, a to z kolei prowadzi do nowych między narodowych konfliktów i wojen, które kryją w sobie niebezpieczeństwo trzeciej wojny światowej.

imperialistycznego nie mogło, naturalnie nie napotkać na opór wielu państw demokratycznych. Nie ukrywam bynajmniej, że Związek Radziecki stoi w zupełności po stronie tych, którzy dążą do ustanowienia pokoju demokratycznego i walczą przeciwko narzuceniu narodom pokoju imperialistycznego. Pokój imperialistyczny nie może być trwały. Trwały może być tylko taki pokój, który oparty jest na zasadach demokratycznych.

Widać z tego, w czym tkwi istota rozbieżności między wczorajszymi sprzymierzeńcami”.

Pod kierownictwem Stalina ZSRR zwycięsko buduje społeczeństwo komunistyczne

„Obecnie stało się szczególnie jasne jak wielkim szczęściem dla naszej ojezyny i całej sprawy komunizmu było, że po śmierci Lenina na czele Komunistycznej Partii ZSRR stanął tow. Stalin, pod którego kierownictwem już ponad ówczesny Związek Radziecki buduje zwycięsko społeczeństwo komunistyczne. W ciągu tego okresu historycznego, kraj nasz okrzepł i rozwinął skrzydła, jako kraj socjaliz-

mu, a zarazem stał się decydującym czynnikiem obrzygniętego wzrostu sił całej postępowej ludzkości. Na tym polega obojczya zasługa tow. Stalina, stalniowskiego kierownictwa — które zapewniło ideowe zespolenie naszej Partii na podstawie zasad marksizmu - leninizmu i niezachwiany ruch naprzód narodu radzieckiego po drodze wskazanej przez Wielkiego Lenina”.

Z przemówienia W. Mołotowa wygłoszonego 28 listopada 1947 r. na sesji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych w Londynie.

„Tylko Związek Radziecki i państwa demokracji ludowej potrafiły dać — jak to widać z tego oświadczenia — taki program, dotyczący zagadnienia Niemiec, jaki odpowiada interesom wszystkich narodów i rzeczywiście służy sprawie pokoju, demokracji, socjalizmu”.

(Z przemówienia wygłoszonego przez W. Mołotowa przed odlotem z Warszawy do Moskwy — 28 czerwca 1948 r.)

Łasy ludzkości związane są nierozdzielnie z dalszymi sukcesami Związku Radzieckiego

„Obecnie ZSRR nie jest samotny w obronie pokoju na całym świecie. Razem z Związkiem Radzieckim bronią tej sprawy kraje demokracji ludowej i cały utworzony teraz międzynarodowy obóz zwolenników pokoju. Powstały dwa obozy: obóz demokratyczny ze Związkiem Radzieckim na czele, broniący, w walce z podżegaczami do nowej wojny, sprawy powszechnego trwałego pokoju oraz przeciwstawiający mu obóz imperialistyczny z kołami rządzącymi USA i Anglii na czele, uprawiający politykę przygotowania nowej wojny, ale niezdolny do powstrzymania coraz większego rozmachu międzynarodowego ruchu obrony pokoju. Wytworzyła się sytuacja, w której imperialiści, po rozpoczęciu nowej wojny światowej, spotykają się nieuchronnie ze

strony narodów milijonów pokój i całego obozu demokratycznego z taką odprawą, która doprowadzi nie tylko do klęski tych lub innych mocarstw agresywnych, jak to było do tychezas, lecz do likwidacji całego systemu imperializmu światowego.

Na tym polega główny bilans tych zmian w sytuacji międzynarodowej, które oznaczają, że dzisiaj losy narodów milijonów pokój oraz interesy całej postępowej ludzkości są związane nierozdzielnie z dalszymi sukcesami Związku Radzieckiego i świata fowego obozu demokratycznego, którego uznanym Wodzem jest Wielki Stalin”.

(Z artykułu „Stalin i stalniowskie kierownictwo”, ogłoszonego w stalniowskim numerze „Prawdy”).

JÓZEF STALIN - Genialny Wódz i Nauczyciel oraz wypróbowana i zahartowana w bojach W K P(b)

gwarancją ostatecznego zwycięstwa mas pracujących całego świata Przemówienie wiceprzewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Marszałka Woroszyłowa na zebraniu przedwyborczym w Mińsku

MOSKWA (PAP) — Dnia 7 marca odbyło się w Mińsku spotkanie wiceprzewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, członka Biura Politycznego KC WKP(b), marszałka Woroszyłowa z wyborcami okręgu wyborczego miasta Mińsk. Zgromadzeni przedstawiciele zakładów pracy, organizacji społecznych i oddziałów wojskowych witali gorąco marszałka Woroszyłowa, jako kandydata do Rady Najwyższej ZSRR, wysubietego przez ludność stolicy Białorusi.

Genialni kontynuatorzy dzieła Marksa—Engelsa, Lenin i Stalin wcieliłi w życie wielką naukę marksizmu, organizując narody naszego kraju do wielkiego budownictwa nowego społeczeństwa socjalistycznego na jednej szóstwej części kuli ziemskiej.

Naród radziecki broni pokoju i nie lęka się grózb podżegaczy wojennych

W wielkiej wojnie o wolność Ojczyzny naród nasz, pod kierownictwem Partii Lenina — Stalina, pod naczelnym dowództwem genialnego Wodza — Stalina, obronił w zacieklej walce niezawisłość swej Ojczyzny, uratował narody całego świata przed barbarzyństwem faszystowskim.

(Słowem tym towarzyszyły na sali żywe oklaski i śmiech). Po raz pierwszy w całej swej historii nasza ojczyzna socjalistyczna na ogromnej przestrzeni granicy z przyjaznymi nam bratnimi narodami. Na Zachodzie, od Bałtyku do Morza Czarnego naszymi sąsiadami są wolne i miłujące pokój narody Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii i Bułgarii.

Pod przewodem Wielkiego Stalina naród radziecki kroczy do nowych osiągnięć

Mówca przypomina następnie słowa Stalina, wypowiedziane na zebraniu przedwyborczym w Moskwie dnia 9 lutego 1946 roku: „Podstawowe zadania nowego planu 5-letniego polegają na tym, by odbudować zdevastowane obszary kraju, odbudować przedwojenny poziom przemysłu i rolnictwa, a następnie przekroczyć ten poziom w rozmiarach bardziej lub mniej znacznych”.

W tych słowach Wodza — stwierdza marszałek Woroszyłow — znajduje wyraz głęboka mądrość stalinowska. Wielki Stalin, tak jak nikt inny zna swój naród, wierzy w jego potężne siły i nie wątpi, że naród, który zdolny był do przetrwania niewyjął w historii ludzkości wojny i do wyjścia z niej zwycięsko, nie zważa się przed ciężkimi trudnościami okresu powojennego, lecz przegrywa się i posunie się dalej drogą nowych osiągnięć w budownictwie socjalistycznym.

Z przykładu Białorusi radzieckiej wiadać, jak wielkie jest bohaterstwo pracy ludzi radzieckich, jak potężna i niezłomna jest wola wczorajszych

Republiki Związkowe kroczą wspólną drogą do komunizmu

Marszałek Woroszyłow omawia całokształt imponujących osiągnięć narodu białoruskiego w okresie wojennym w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu i rolnictwa, kultury i nauki. W wielu gałęziach pracy myśli Republiki Białoruskiej przekroczone znacznie poziom przedwojenny.

bohaterów frontu i wszystkich ludzi pracy, którzy prawie od nowa odbudowali przedsiębiorstwa, miasta i kolchozy.

Wspaniały rozwój fizyki atomowej w ZSRR

Z dniem każdym rosną i krzepną nasze kadry naukowe. Szerokie masy pracujące wysuwają ze swego środowiska tysiące nowatorów, wynalazców i racjonalizatorów, którzy swymi nowymi osiągnięciami w różnych dziedzinach przemysłu i rolnictwa wzbogacają naukę radziecką i przyczyniają się do dalszego jej rozwoju.

Trzecia wojna światowa przyniosłaby ostateczną zagładę kapitalizmu

Nie było to prorocтво, lecz stalinowska prognoza marksistowsko-leninowska, oparta na znajomości praw rozwoju społeczeństwa i walki klas. Istotnie, po drugiej wojnie światowej, wiele rządów burżuazyjnych przeszło na utrzymanie „bogactwa” amerykańskiego wujaszka Sama. Ale masy pracujące Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii i Albanii stały się pełnoprawnymi gospodarzami swych krajów.

Sprawdziły się genialne przewidywania Józefa Stalina

Teza leninowsko-stalinowska o możliwości długotrwałego współistnienia dwóch systemów — socjalistycznego i kapitalistycznego — stanowi konsekwentny wyraz dążeń narodu radzieckiego do zapewnienia ludzkości pokoju, bezpieczeństwa oraz nieustannego postępu materialnego

kulturalnego. W maju 1948 roku Towarzysz Stalin w odpowiedzi na list otwarty Henry Wallace'a pisał: „...rząd ZSRR uważa, że mimo odmienności systemów ekonomicznych i ideologii, współistnienie tych systemów oraz pokojowe uregulowanie rozbieżności między ZSRR a USA jest nie tylko możliwe, ale i bezwzględnie konieczne w interesie powszechnego pokoju”.

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.:

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.: „Prawie co piąty człowiek w naszym kraju kształci się bądź w szkołach ogólnokształcących, w szkołach rzemieślniczych i fabrycznych, bądź też w uczelniach technicznych i wyższych zakładach naukowych. To największe nasze osiągnięcie urzeczywistniło się w kraju radzieckim w naszej epoce stalinowskiej. We wszystkich naszych Republikach Związkowych rozwija się literatura i sztuka, związana organicznie z życiem naszego ludu.”

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.:

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.: „Prawie co piąty człowiek w naszym kraju kształci się bądź w szkołach ogólnokształcących, w szkołach rzemieślniczych i fabrycznych, bądź też w uczelniach technicznych i wyższych zakładach naukowych. To największe nasze osiągnięcie urzeczywistniło się w kraju radzieckim w naszej epoce stalinowskiej. We wszystkich naszych Republikach Związkowych rozwija się literatura i sztuka, związana organicznie z życiem naszego ludu.”

światowej. Dla osiągnięcia tego zbrodnictwa reakcji imperialistycznej nie brzydzą się żadnymi środkami. „Plan Marshalla”, pakt atlantycki, miliardowe datki dla zbankrutowanych, usłużnych „władców” w rodzaju Czang Kai-szeka, odrodzenie militarystyki i faszystów w Niemczech Zachodnich i Japonii, wysięg zbrojeń, bomby atomowe, ohydna agentura titowska w krajach demokracji ludowej, potworne oszczerstwa przeciwko obozowi socjalizmu i szereg innych brudnych chwytów — wszystko to uruchomiono w celu uratowania kapitalizmu i światowego panowania imperializmu anglo-amerykańskiego.

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.:

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.: „Prawie co piąty człowiek w naszym kraju kształci się bądź w szkołach ogólnokształcących, w szkołach rzemieślniczych i fabrycznych, bądź też w uczelniach technicznych i wyższych zakładach naukowych. To największe nasze osiągnięcie urzeczywistniło się w kraju radzieckim w naszej epoce stalinowskiej. We wszystkich naszych Republikach Związkowych rozwija się literatura i sztuka, związana organicznie z życiem naszego ludu.”

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.:

Wielki sukcesy powojenne w dziedzinie techniki, nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia, mówca stwierdza m. in.: „Prawie co piąty człowiek w naszym kraju kształci się bądź w szkołach ogólnokształcących, w szkołach rzemieślniczych i fabrycznych, bądź też w uczelniach technicznych i wyższych zakładach naukowych. To największe nasze osiągnięcie urzeczywistniło się w kraju radzieckim w naszej epoce stalinowskiej. We wszystkich naszych Republikach Związkowych rozwija się literatura i sztuka, związana organicznie z życiem naszego ludu.”

W walce z bogaczem wiejskim i dzięki dostawom zboża radzieckiego zapewniliśmy ludności miejskiej zaopatrzenie w chleb

Planowy skup zboża, umożliwiając dostateczne zaopatrzenie w chleb ludności miejskiej, to zarazem jeden z czynników socjalistycznej przebudowy gospodarki wsi. Nic zatem dziwnego, że wprowadzanie nowych form skupu ziarna zostało wprost przyjęte przez kapitalistyczne elementy wsi, przez bogaczy wiejskich. Usiłują oni różnymi sposobami powstrzymać wielką Polskę na jej drodze do postępu i dobrobytu szerokich mas mało i średniorolnych chłopów, a jednocześnie, licząc na możliwość spekulacji i nieuczciwych zysków, pragną spowodować zaburzenia na rynku zbożowym.

Od pracy tych trójek wiele zależy. Jeśli niektóre powiaty województwa łódzkiego mogły zameldować o całkowitym wykonaniu miesięcznych planów skupu, to stanowiło niewątpliwie znaczną zaletę również tych trójek. Ich postawa, zgodna z interesami ludności pracującej miast oraz chłopów mało i średniorolnych, sprawiła, że ociągający się w wykonywaniu planu skupu zboża bogacze, postawieni pod pręgierzem opinii publicznej, muszą rezygnować ze swych szkodliwych zamiarów przetrzymywania zboża dla celów spekulacji.

Gdy fakt ten został ujawniony, bogacze pod naciskiem opinii publicznej musieli odsprzedać zboże w ilości, przewidzianej przez plan skupu. Przykładów takich można by wymieniać bardzo dużo. Świadcą one, że jednym z przejawów walki klasowej, toczącej się na wsi, jest sabotowanie przez bogaczy wiejskich akcji skupu zboża. Dlatego też — ze względu na wielkie znaczenie tej akcji — musi ona być tym bardziej sprawnie przeprowadzana przez odpowiedzialne czynniki. Na personelu, zajmującym się skupem, ciąży więc poważne obowiązek. Musi on czuwać, aby z jego winy, na skutek różnych niedociągnięć organizacyjnych, nie następowoły jakiegokolwiek zahamowania.

Wydaje nam się, że w Łodzi winien być opracowany plan kierowania zbożem, a realizowanie tego planu, wydawanie dyspozycji poszczególnym spółdzielniom, winno być dokonywane w oparciu o ten dokładnie rozpracowany centralnie plan przez delegaturę PZZ, znajdującą się od dawna we wszystkich miastach powiatowych. Skróć to znacznie drogę zarówno meldunku spółdzielni o posiadanych zapasach, jak i drogę dyspozycji, co do dalszych losów zakupionego zboża. Naturalnie, może to tylko wtedy nastąpić, kiedy delegatury powiatowe PZZ okrzepną pod względem organizacyjnym, gdyż dziś jeszcze nie wykazują one na ogół dostatecznej przeźroczystości.

Tak więc przeprowadzenie planowego skupu zboża połączone zostało z zaciętą walką klasową, toczoną przez mało i średniorolnych z bogaczami wiejskimi, walką, której przebieg interesuje jednocześnie cały świat pracy. Od jej rezultatów zależy bowiem nie tylko zaopatrzenie naszych miast w chleb, ale i umocnienie się elementów planowej gospodarki na wsi.

Skłania ich do tego także fakt powojennego wzrostu rezerw zbożowych, znajdujących się w dyspozycji państwa. Wzrost ten — jak wiadomo — następuje dzięki dostawom ze Związku Radzieckiego, udzielającego nam w ten sposób wydatnej pomocy.

Wymownym przykładem pomysłowości działalności trójek zbożowych jest gmina Rdułów w pow. kutnowskim. Gmina ta jeszcze ubiegłego miesiąca znajdowała się na szarym końcu w województwie łódzkim, obecnie zaś przoduje na terenie pow. kutnowskiego. Stało się tak dlatego, że gmina trójka energicznie przystąpiła do pracy. Członkowie jej, matorolni chłopcy, ustawicznie objężdżają wszystkie gromady, kontrolując pracę trójek gromadzkich, interweniując w wypadkach, gdy bogacze wiejscy ukrywają wielkie zapasy ziarna. Tak np. w gromadzie Kuleń Duża, bogacze wiejscy ukrywali w stogach kilkadziesiąt kwintali wymłóconej pszenicy i żyta.

Niektórzy zawodzi transport, którego szczupłość nie pozwala na odstąpienie zboża do koleji czy magazynów w terminach, ustalonych przez Polskie Zakłady Zbożowe. W takich wypadkach wszystkie czynniki na terenie powiatu powinny pomóc gminnym spółdzielniom, byle by nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek zatorów.

Do walki z bogaczami wiejskimi wystąpiły masy biedoty wiejskiej i chłopów średniorolnych. Orazem ich w tej walce stały się „trójki zbożowe”, mające na celu ujawnienie szkodliwych wypadków nadmiernej gromadzenia zboża przez bogaczy-spekulantów.

Wymownym przykładem pomysłowości działalności trójek zbożowych jest gmina Rdułów w pow. kutnowskim. Gmina ta jeszcze ubiegłego miesiąca znajdowała się na szarym końcu w województwie łódzkim, obecnie zaś przoduje na terenie pow. kutnowskiego. Stało się tak dlatego, że gmina trójka energicznie przystąpiła do pracy. Członkowie jej, matorolni chłopcy, ustawicznie objężdżają wszystkie gromady, kontrolując pracę trójek gromadzkich, interweniując w wypadkach, gdy bogacze wiejscy ukrywają wielkie zapasy ziarna. Tak np. w gromadzie Kuleń Duża, bogacze wiejscy ukrywali w stogach kilkadziesiąt kwintali wymłóconej pszenicy i żyta.

Wymownym przykładem pomysłowości działalności trójek zbożowych jest gmina Rdułów w pow. kutnowskim. Gmina ta jeszcze ubiegłego miesiąca znajdowała się na szarym końcu w województwie łódzkim, obecnie zaś przoduje na terenie pow. kutnowskiego. Stało się tak dlatego, że gmina trójka energicznie przystąpiła do pracy. Członkowie jej, matorolni chłopcy, ustawicznie objężdżają wszystkie gromady, kontrolując pracę trójek gromadzkich, interweniując w wypadkach, gdy bogacze wiejscy ukrywają wielkie zapasy ziarna. Tak np. w gromadzie Kuleń Duża, bogacze wiejscy ukrywali w stogach kilkadziesiąt kwintali wymłóconej pszenicy i żyta.

Wymownym przykładem pomysłowości działalności trójek zbożowych jest gmina Rdułów w pow. kutnowskim. Gmina ta jeszcze ubiegłego miesiąca znajdowała się na szarym końcu w województwie łódzkim, obecnie zaś przoduje na terenie pow. kutnowskiego. Stało się tak dlatego, że gmina trójka energicznie przystąpiła do pracy. Członkowie jej, matorolni chłopcy, ustawicznie objężdżają wszystkie gromady, kontrolując pracę trójek gromadzkich, interweniując w wypadkach, gdy bogacze wiejscy ukrywają wielkie zapasy ziarna. Tak np. w gromadzie Kuleń Duża, bogacze wiejscy ukrywali w stogach kilkadziesiąt kwintali wymłóconej pszenicy i żyta.

DWA LISTY

Obchodzony wczoraj uroczystość przez kobiety pracujące całego świata Międzynarodowy Dzień Kobiet ma szczególnie do niego znaczenie dla kobiety w Polsce Ludowej. Jak bowiem mówi uchwała Biura Politycznego KC PZPR — „demokracja ludowa w Polsce, likwidując podstawy kapitalistycznego ustroju oraz związane z nim reakcyjne prawa i przywileje, zniszczyła równocześnie odwieczne polityczne i prawne uposażenie kobiety, stworzyła warunki wiodące do jej wyzwolenia”.

Dowodem tego, że słowa te mają pokrycie w codziennym życiu były masowe zobowiązania, podejmowane przez robotnice, chłopki i pracownice umysłowe z całej Polski, dowodem tego jest podjęte przez nie hasło: każda kobieta członkinią walczącej o pokój, o nowy, sprawiedliwy ład — Ligi Kobiet. Dowodem wyzwolenia kobiety polskiej są wreszcie ich rezolucje, podejmowane na uroczystych akademiach, obchodzonych w dniach od 8 do 12 marca bież. roku w miastach i wsiach całego województwa łódzkiego.

Wśród listów napływających do naszej Redakcji, znalazły się m. in. dwie niezwykle znamienne wypowiedzi na temat Świąt Kobiet. Jeden list przysłała tow. Emilia Owczarek z Jankowa II, w gminie Ciosny, drugi tow. Barbara Cyniak z Lipin.

Oto, co pisze tow. Owczarek— 50-letnia wdowa po bestialskim skatowanym przez faszystów działaczu politycznym.

„Podczas pierwszej wojny światowej znalazłam się w Jarosławiu, za Moskwą, gdzie pracowałam jako jedna z 12 kelnerek w dużej stołówce. Po pracy zbieraliśmy się na tajnych zebraniach, gdzie wspólnie z robotnicami i studentkami omawialiśmy położenie kobiety w ówczesnym ustroju carskim, analizowaliśmy postanowienia Partii o roli, którą powinna spełniać w codziennym życiu kobiety. Naszym bożym zadaniem wówczas było kolportowanie ulotek i gazetek.

W życiu swym przesłałam wiele, do dziś rana postrzałow, którą otrzymałam podczas Wielkich Dni Rewolucji dokuczają mi boleśnie. Pamięć mnie też czasami zawodzi, ale nigdy nie zapomnę tej chwili, gdy jako 17-letnia sanitariuszka Czerwonej Armii wspólnie z koleżanką obsługiwałam ciężki karabin maszynowy w zastępstwie zamordowanych przez białożołnierzy.

Dziś jestem już starą kobietą, nie mam tyle sił, by móc to wszystko zdziałać, co bym chciała. A tyle jest do roboty...

W samej naszej gminie jest jeszcze wiele kobiet, które tak harują jak harowały ich babki. Wiele z nich nie rozumie jeszcze, jakie szerokie horyzonty przed nimi się otwierają. Ze buduje się przedszkola i żłobki, w których znajdują pomieszczenia i troskliwą opiekę ich dzieci, że na kursach kroju i szycia one same mogą zdobyć wiadomości potrzebne w domu i w zawodzie. Nie doceniają one jeszcze znaczenia umiejętności czytania i pisania, z korzystania w pełni z przyznanych w Polsce Ludowej praw kobiecie.

Gdy spojrzę na swe życie

wstecz, to nie zobaczę nic innego, jak tylko ustawiczną troskę o kawałek codziennego chleba, o to, czy aby przypadkiem meza mego już nie aresztowano. Gdy przypominam sobie okres okupacji, a zwłaszcza chwile zabrania z wiejskich chat kilkudziesięciu osób tylko za to, że byli Polakami — to ogarnia mnie uczucie szczęśliwego przeświadczenia, że te wszystkie lata minęły już bezpowrotnie.

A są ludzie na świecie, którym się nasza radość nie podobają, którzy by chcieli nam zam-

180 ośrodków maszynowych woj. łódzkiego przygotowuje się do siewów

Akcja remontowa maszyn rolniczych w Spółdzielczych Ośrodkach Maszynowych do wiosennej akcji siewnej — trwa w całej pełni.

Już od dwóch tygodni napływają meldunki z poszczególnych powiatów Ośrodków Maszynowych o całkowitym wykonaniu remontów. Na ogólną liczbę 2.204 maszyn rolniczych w

Łódzka Powiatowa Rada Narodowa wybrała Pełnomocnika Akcji Siewnej

W związku z rozpoczynającą się wiosenną akcją siewną, czynione są przygotowania aby akcja ta w sposób właściwy dotarła do wszystkich gromad. Łódzka Powiatowa Rada Narodowa od pierwszej chwili przystąpiła do aktywnej działalności na tym odcinku pracy.

Na ostatniej PRN wybrano na sta-

nić spokój, wtrącić nas spowrotem w niedolę i żyz. Dlatego ja, przy spełnianiu swych obowiązków jako radna gminna, czy członek komisji, lub też jako aktywistka nie szczędzę swych wysiłków, ażeby podnieść stopień uświadomienia naszych chłopek.

Kobiety całego świata winny łączyć się w jedne szeregi, by nie dopuścić do ponownej zawieruchy wojennej”.

A oto, co pisze tow. Barbara Cyniak, 20-letnia księgowa Gminnej Spółdzielni w Lipinach:

chwili obecnej ukończono remont 1725 maszyn i 93 traktorów.

Dla zapewnienia właściwej obsługi wyremontowanych maszyn w Ośrodku Szkoleniowym CRS, w Woli Grzymkowej pod Łodzią szkoli się 54 traktorzystów, synów mało i średniorolnych chłopów.

nowisko pełnomocnika akcji siewnej w terenie powiatu łódzkiego, radnego ob. Skupińskiego, sekretarza Związku Samopomocy Chłopskiej, Radny Skupiński zobowiązał się do podjęcia pracy na powierzonym stanowisku z całą odpowiedzialnością za tak ważny dział rozwijającej się gospodarki rolnej. (es)

Nowy zarząd Zw. Zaw. Pracowników Handlowych

W dniu 5 bm. w sali Powiatowej Rady Związków Zawodowych w Łowiczu pod przewodnictwem tow. Krzywińskiego odbyło się walne zebranie członków miejscowego Związku Zawodowego Pracowników Handlowych i Biurowych.

Brawo Płaskocin!

Kontraktacja trzody chłewnej w powiecie łowickim z dostawą na III kwartał rb. przebiega na ogół b. pomyślnie i kto wie czy powiat łowicki nie zyska pierwszeństwa w tym dziale gospodarki hodowlanej.

Ostatnio zanotowano, że w gromadzie Płaskocin, gminy Kompina, zamiast zaplanowanych na III kwartał 35 sztuk trzody chłewnej — zakontraktowano 42 sztuki, czyli wykonano kwartalny plan z nadwyżką 7 sztuk, tj. w 121 procentach. (Olsz.)

Gminne Walne Zebrania ZSL w łowickim

W dniu 5 marca rb. odbyło się gminne walne zebranie członków Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, połączone z wyborami nowych zarządów, w następujących gminach powiatu łowickiego:

Lubianków, Dąbkowice, Łyszkowice, Bąków i Kiernozia.

W dniu 12 bm. odbędną się również gminne walne zebrania Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w następujących gminach powiatu łowickiego:

Jeziorko, Nieborów, Domaniewice, Bolimów i Bielawy.

Zbyt mało kobiet i młodzieży w nowych Zarządach Gromadzkich ZSCh

Od szeregu tygodni w powiecie kutnowskim odbywają się wybory do nowych władz Zw. Sam. Chł. Przeciwnie do gromadzkich władz Zw. Sam. Chł. wybranych jest od 7 do 8 osób.

W każdym zarządzie gromadzkim w myśl instrukcji winno być 25 proc. kobiet, jak również poważny odsetek ZMP-owców. Niestety, powiat kutnowski w przeprowadzonych dotychczas wyborach w 173 gromadach nie wykazał się postępowaniem zgodnym z wspomnianą instrukcją. Dowodem tego jest fakt, że w 173 gromadach do zarządów weszło za ledwie 150 kobiet. Jeśli chodzi o przedstawicieli, to sprawa przedstawia się jeszcze gorzej,

gdyż zaledwie 17 zostało wybranych w gromadach, w których dotychczas odbyły się wybory nowych zarządów ZSCh.

Jest to objaw bardzo niepokojący, gdyż wynika z tego, że Powiatowy Zarząd ZMP w Kutnie, jak również Liga Kobiet mało pracowały nad uświadomianiem młodzieży i kobiet.

Ażeby nie powtórzyła się podobna sytuacja ZMP, Liga Kobiet, Kola Gospodyń Wiejskich oraz Gminne Rady Kobiectwo winny usunąć dotychczasowe zaniedbania, uświadomić swych członków, że proporcjonalny udział młodzieży i kobiet we władzach ZSCh zapewni właściwy rozwój działalności tej placówki. (h)

Ciekawy i pouczający referat o sytuacji międzynarodowej i o obowiązkach spoczywających na wszystkich członkach Związków Zawodowych, wygłosił tow. Szymczak.

W dyskusji, jaka rozwinęła się na tematy poruszone przez tow. Szymczaka, zabierali głos tow. Karbat, tow. Godlewski, tow. Barć, ob. Łoziński i ob. Kępski. Po złożeniu przez ustępujący zarząd sprawozdań i po dyskusji przystąpiono do wyborów.

Do Zarządu weszli: tow. tow. Piotr Dolbiński, Zygmunt Sikora, Józef Myszyca, Bolesław Krępa, Stanisław Jaworski, Mikołaj Matuszewski i Jan Szymczak.

Do Komisji Rewizyjnej: tow. tow. Franciszek Siejka, Helena Rośniska, Stanisław Pełka, Danuta Urban i Lidia Bobowska.

Do Sądu Koleżeńskiego: tow. tow. Marceli Sekalski, Franciszek Karwat, Franciszek Milczak, Maria Hajduk i Wincenty Kwak.

Jako delegaci na zjazd Związku w Warszawie wytypowani zostali: tow. tow. Jan Szymczak i Bolesław Krępa. (Olsz.)

Kursy, które źle pracują

Walka z analfabetyzmem, do brzo rozpoczęta w Konstantynowie, ostatnio straciła na sile. Zorganizowano 3 kursy, jednakże czynne są tylko dwa. Zmalała również ilość słuchaczy, bowiem zamiast 66 zapisanych, uczy się tylko 16.

Wpływa na to bezsprzecznie fakt, że zbyt słaby jest udział we współpracy z nauczycielem i Komitetem do Walki z Analfabetyzmem — dyrekcji i wydziału personalnego PZPW Nr. 32, kursy bowiem, o których mowa, uruchomione były dla robotników tych zakładów. Czas najwyższy zaniechania te usunąć i zabrać się do rzetelnej pracy w tej niezwykle ważnej akcji.

Kobiety awansują

20 pracowniczek spółdzielczości wiejskiej woj. łódzkiego, wyróżniających się umiejętnościami organizacyjnymi i b. dobrymi wynikami w pracy zawodowej i społecznej, objęło ostatnio kierownicze stanowiska w gminnych spółdzielniach i ich filiach.

M. in. dotychczasowa sklepowa gminnej spółdzielni w Pokrzywnie pow. łęczyckiego Bronisława Pleśk, za najlepsze wyniki uzyskane we współzawodnictwie pracy, objęła w tej samej spółdzielni funkcję kierownika.

„Będąc jeszcze dzieckiem, często słuchałam opowiadań matki o tym, jak kobiety walczyły o swe prawa. Ciężkie musiały to być walki, jeżeli z oczu jej nieraz wycierałam smutek...”

Obecnie kobieta ma wszelkie prawa na równi z mężczyzną, lecz często nie zdaje sobie z tego jeszcze sprawy.

Szczególnie kobieta wiejska, która jest ciężko zapracowana, nie ma chwili czasu na własne sprawy. Często nawet nie wie o tym, że teraz jej wolno, że dziś powinna brać żywy udział w życiu politycznym i gospodarczym naszego kraju.

W ich uświadomieniu decydującą rolę winnyśmy odegrać my, młode pokolenie kobiet. Nie możemy się dziwić naszym matkom, że tkwią jeszcze w nieuświadomieniu, bo przecież winnym ich nieuczciwem jest tylko przedwojenny ustrój, łaskawy dla nielicznych, bezlitosny dla ogółu. Co innego my, młode kobiety i dziewczęta. Większość z nas wychowała już demokracją ludową, my rozumiemy, co to znaczy budować nowy ład w kraju, my umiemy docenić na szą rolę w międzynarodowej walce o pokój.

Dlatego winnyśmy wiedzą swą dzielić się z każdą kobietą wiejską. Nikt inny tak jak my nie potrafi jej tak skutecznie przekonać o znaczeniu Kola Gospodyń Wiejskich, gdzie, poza uświadomieniem politycznym i społecznym może zdobyć wiadomości potrzebne dla prowadzenia domu i wychowania dzieci. Wiśnie na nas spoczywa obowiązek propagowania wśród kobiet wiejskich spółdzielczości produkcyjnej, socjalistycznego systemu gospodarczego, dającego nie tylko większe plony, ale i wnoszące nowe formy życia, oświatę i kulturę na wieś.

My winnyśmy dbać o to by każda kobieta wiejska była członkinią Ligi Kobiet, przez którą będzie mogła wyrażać swą wolę zachowania pokoju, utrwalenia zdobytych praw.

My wreszcie winnyśmy włączyć każdą kobietę wiejską do pracy nad budową Polski Socjalistycznej”.

Agitatorzy PKP Kutno usprawniają swą pracę

Jeszcze do niedawna Komitet kolejowy PZPR w Kutnie nie mógł poszczycić się dobrą pracą swych agitatorów, za co sam ponosił częściowo winę, bowiem w niedostateczny sposób uświadamiał agitatorów o ich zadaniach i celach. Błędem było również, że przez długi okres czasu nie zwołano ani jednej odprawy agitatorów kolejowych, których zadania jako takich, którzy pozostają w kontakcie z ogromną liczbą podróżnych są specjalnie ważne. Ostatnio sytuacja ta uległa

dużej poprawie, co znalazło swój wyraz między innymi na ostatniej odprawie dnia 3 bm., na której obecnych było 70 agitatorów. Na odprawie poruszano sprawy takie, jak wzmożenie czujności na odcinku kolejowym, walka z awariami i usprawnienie ruchu kolejowego.

Z agitatorów na wyróżnienie w swej pracy zasługują tow. tow.: Stanisław Kociemski, ze służby drogowej, i Tadeusz Mańkowski, z S.O.K-u (h)

Ludność Piaszowice pragnie odbudować pomnik Łukasieńskiego

W Piaszowicach pod Zgierzem wznosił się przed wojną na skwerze pomnik Waleriana Łukasieńskiego, bojownika i bohatera walki z caratem. W roku 1939 pomnik został przez Niemców zniszczony. Społeczeństwo Piaszowice pragnie, aby pomnik Łukasieńskiego znów znalazł się na dawnym miejscu, ale niestety, nie został jeszcze zorganizowany

wany komitet odbudowy pomnika.

Społeczeństwo Zgierza apeluje do właściwych czynników o zajęcie się tą sprawą, samo zaś deklaruje w formie składek, potrzebne na ten cel fundusze. Nie wątpimy, że zwłanie to znajdzie oddźwięk.

J. Mikinko korespondent „Głosu”

Wzrasta ilość placówek handlu uspołecznionego w Łowiczu

Spółdzielnia Spożywców w Łowiczu posiadała w początku ubiegłego roku dwadzieścia sklepów detalicznych, w tym 13 spożywczych i dwie masarnie. W ciągu minionego roku ilość sklepów powiększyła się o dalsze dwa sklepy spożywcze, cztery masarnie i dwie piekarnie. Zwiększyła się również ilość sklepów wiółkienniczych, sprzedających obuwie oraz ilość wytwórni. Obroty w porównaniu z rokiem 1948 wzrosły dwukrotnie, plan obrotów wykonano w 104 procentach.

Bieżący rok będzie stał pod znakiem dalszego rozwoju Spółdzielni Spożywców.

Niebawem uruchomiona zostanie wytwórnia wód gazowych oraz rozlewnia piwa.

Spółdzielnia Spożywców uruchomi ponadto nowoczesną masarnię, posiadającą kanalizację, podgrzaną składnicę, lodówkę. Ilość sklepów detalicznych zwiększy się o dalsze osiem.

Celem sprostania wzrastającym wciąż zadaniom, Spółdzielnia Spożywców systematycznie szkoli swych pracowników na zorganizowanych kursach. Kursy te są prowadzone przez wykwalifikowanych nauczycieli i w znacznym stopniu wpływają na poprawę jakości pracy personelu sklepowego.

Przyczynia się do tego również współzawodnictwo pracy, które w bieżącym roku objęło wszystkich pracowników Spółdzielni.

Powiatowy Zarząd Związku Samopomocy Chłopskiej o osiągnięciach i niedociągnięciach w swej pracy

Na ostatnim posiedzeniu PRN, prezes Powiatowego Zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej ob. Jalocha złożył sprawozdanie za rok 1949. Ze sprawozdania tego wynika, że zadania Związku Samopomocy Chłopskiej zostały na naszym terenie w dużym procencie wykonane.

W porównaniu z rokiem 1948 przybyło 25 kół gromadzkich i obecnie na terenie powiatu łódzkiego istnieją 153 kola gromadzkie z ilością członków 5560, w tym 721 kobiet.

Jeżeli chodzi o pracę Zarządów Gminnych i Gromadzkich, to na terenie powiatu na wyróżnienie zasługują zarządy gmin NOWOSOLNA, RABIEŃ i CZARNOCIN oraz zarząd gromadzki w PROBOSZCZEWICACH, gminy Lućmierz. Do najsłabszych Zarządów Gminnych należy Brużyc Wielka, Babice i Kruszów.

W ciągu roku 1949 zorganizowano 14 ludowych zespołów sportowych, wysłano 10 mało i średniorolnych chłopów do uzdrowiska, a mianowicie do Buska, Połczyna, Cieplić, Iwonicza i Łądka.

Jeżeli chodzi o dział kulturalno-oświatowy, to w okresie ubiegłego roku zorganizowano 22 świetlice, uruchomiono 16 bibliotek przy świetlicach, zorganizowano 4 zespoły artystyczne i jedną orkiestrę dętą. W szeregu gmin opiekowano się kursami dla analfabetów.

Na poziomie stała organizacja grup hodowców. Stworzono 279 grup hodowców i plantatorów, jednakże na ogół grupy te nie przejawiają wybitnej działalności, a przyczyną tego było małe uświadomienie i słabe przeszkolenie kierowników. W związku z tym przeszkolono na kursach 61

kierowników. Na wyróżnienie zasługują dobrze pracująca grupa w Nowosolnej, która przekroczyła plan produkcji rzepaku ozimego w 305 proc.

Powiatowy Zarząd Samopomocy Chłopskiej, zdając sprawozdanie z dotychczasowej działalności w terenie, stwierdza swoje niedociągnięcia i zobowiązuje się do likwidacji istniejących braków. Związek Samopomocy Chłopskiej — nieustępliwie stać będzie na stanowisku przebudowy

ustroju gospodarczego, a co za tym idzie, stosunków społecznych i życia kulturalnego wsi. Przez przejście mało i średniorolnego chłopca indywidualnego do gospodarki planowej i zespołowej, przez zorganizowanie grup producentów i plantatorów, przez świetlice gromadzkie, przez wprowadzenie na wieś oświaty i kultury — byt mało i średniorolnego chłopca polepszy się i będzie osiągał coraz wyższy poziom. (Sak.)

Kolejarze walczą o podniesienie wydajności pracy

W Biurze II Oddziału Drogowego odbyło się plenarne posiedzenie, na którym omawiane było współzawodnictwo pracy między kolejarzami. Komitet terenowy współzawodnictwa pracy Oddziału II Drogowego przy kole ZZZ Kutno omówił m. in. plan pracy poszczególnych komisji na marzec oraz sprawę długofalowego współzawodnictwa pracy w służbie drogowej.

W dyskusji, jaka wywiązała się w sprawie długofalowego

współzawodnictwa pracy, wypowiedzieli się ob. Muryn, Jabloński, Ślaski, i wielu innych.

Na zakończenie przewodniczący polecił wszystkim członkom komitetu, biorącym udział w naradach wytwórczych, składać pisemne sprawozdania z odbytych narad, co w przyszłości usprawni znacznie pracę komitetu terenowego współzawodnictwa pracy II Oddziału Drogowego przy kole ZZZ w Kutnie. (h)

CENNIK OGŁOSZEŃ W DZIENNIKU „GŁOS KUTNOWSKI”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 mm przez szerokość 1 cmu (szpalty). W tekście i za tekstem — 6 lamów po 45 mm.

Wielkość ogłoszeń	Za tekstem	Nekrologi	Drobne
od 1 do 100 mm	70 zł	70 zł	30 zł
od 101 do 200 mm	110 zł	110 zł	— zł
od 201 do 300 mm	160 zł	160 zł	— zł
powyżej 300 mm	200 zł	200 zł	— zł

Ogłoszenia tabelaryczne, bilanse i kombinowane o 100 proc. drożej.

Ogłoszenia w n-rach niedzielnych i świątecznych o 50 proc. drożej.

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka 9 marca 1930 r.

PAN PIEKARZ STRZELAŁ DO ROBOTNIKÓW!

Właściciel dużej piekarni na Woli w Warszawie — Władysław Kopeć udał się pod fabrykę Lilpola, gdzie zaczął strzelać do wychodzących z zajęcia robotników. Kopeć wystrzelał w ten sposób do ludzi, dwa magazynki naboju rewolwerowych. Skutkiem tej strzelaniny zmarł od ran robotnik Władysław Kwiecień, a robotnik Szydzkowski leży w ciężkim stanie w szpitalu. Cały szereg osób odniósł lżejsze rany.

RZEZNIICY ZAMYKAJĄ SKLEPY

W dniu wczorajszym odbyło się ogólne zebranie członków cechu rzeźniczo-wędliniarskiego oraz kupców trzody chlewnej w Łodzi. W wiecu stwierdzono, że „kryzys doprowadza rzeźników do ubóstwa”. Sklepy są pełne wędlin — tylko kupujących nie ma. Rzeźnicy postanowili wyznaczyć pracę wszystkim robotnikom i czeladnikom — gdyż „sami nie mają komu sprzedawać”.

Ażby pokryć choć częściowo trudności finansowe — rzeźnicy domagają się podwyżki cen na mięso i wędliny.

KATASTROFALNA SYTUACJA MAJSTRÓW

W sali kina „Przedwiośnie” przy ul. Kilińskiego odbył się wiec 2000 bezrobotnych majstrów fabrycznych, którzy po masowych redukcjach znaleźli się w katastroficznej sytuacji. Po ostatnim dekreście prezydenta (gdzie majstrowie zostali uznani za pracowników umysłowych) — pozabawiono ich prawa korzystania z zasiłków.

HITLEROWSKA AGITACJA W KINIE

W kinie „Helios” w Katowicach, podczas wyświetlania filmu „Arka Noego” — w pewnym momencie ukazały się na ekranie hitlerowskie hasła, wzywające „Górnolazaków” do „trwania przy Rzeszy” („Oberchlesier haltet fest am Reich!”).

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR im. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27)
Dzisiaj o godz. 18 sztuka L. Kruczkowskiego pt. „Odwet” w drugiej wersji. Wszystkie bilety wyprzedane.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21, tel. 150-36).
Codziennie o godz. 19.15 „Niemy” Leona Kruczkowskiego z Karolem Adwentowiczem w roli prof. Sonnenbrucha.

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
O godz. 19.15 „Brygada szlifiera Karhana”. Zniżki ważne.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” (ul. Piotrkowska 243)
Czwartek 9 bm. o godz. 19.15 — „Krdowa przedmieścia”.

TEATR „OSA” (Traugutta 1, tel. 272-70)
O godz. 19.30 „Romans z wodewilu” z T. Wesolowskim.

PAŃSTWOWY TEATR LALEK „PINOKIO” (Łódź, ul. Nawrot 27, tel. 135-74)
Czwartek, dnia 9 marca br., godz. 9.30 i godz. 12 widowisko dla szkół pt. „Historia cała o niebieskich miodałach”.

RADIO

CZWARTEK 9 MARCA 1930
11.55 (Ł) Sygnał — chwila muzyki. 12.04 Dziennik południowy. 12.25 Przerwa. 13.20 (Ł) Chwila muzyki. 13.25 Program dnia. 13.30 Muzyka rozrywkowa. 14.00 Kronika Bułgarska. 14.15 (Ł) Komunikaty. 14.20 (Ł) Utwory wionoczelowe. 14.50 „Śpiewamy piosenki”. 15.50 Muzyka. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 (Ł) Aktualności łódzkie. 16.25 (Ł) Recital śpiewaczy Hanny Wąsalar. 16.45 (Ł) Audycja dla młodzieży. 17.00 „Słuchamy muzyki”. 17.35 „Biała przygoda”. 18.00 Komentarz. 18.05 Odpowiedzi fali 49. 18.15 (Ł) Koncert rozrywkowy. 18.40 „Wszelchnica Radiowa” kurs I — wykład z cyklu: „Przyroda ożywiona”. 19.00 Muzyka. 19.15 „Jang-Tse-Kiang wzbiera”. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka rozrywkowa. 20.55 „Porozmawiajmy”. 21.00 Koncert. 21.40 Opowieść radiowa o Adamie Mickiewiczu. 22.00 (Ł) Felieton filmowy pt. „Konstanty Zastanów”. 22.13 (Ł) Program lokalny na jutro. 22.15 Muzyka. 22.20 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na jutro. 23.15 Muzyka fortepianowa. 24.00 Zakończenie audycji i Hymn.

KINA

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) „Skarb” godz. 16, 18, 20
BAŁTYK (Narutowicza 20) „Ziemia wola” godz. 16, 18, 30, 21
BAJKA (Franciszkańska 31) „Dubrowski” godz. 18, 20
GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 10” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) dla młodzieży „Dusze czarne” godz. 16, 18, 20
MUZA (Pabianicka 178) „Niebezpieczeństwo śmierci” godz. 18, 20
POLONIA (Piotrkowska 67) „Torpedowiec Nieugięty” godz. 17, 19, 21
PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) „Konstanty Zastanów” godz. 18, 20
ROBOTNIK (Kilińskiego 187) „Pustelnia Parmeńska” I seria godz. 18, 20
ROMA (Rzgowska 84) „Konfrontacja” godz. 18, 20

REKORD (Rzgowska 2) „Chłopiec z przedmieścia” dla młodz. godz. 16, „Cyrek” — godz. 18, 20
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Ostatni etap” — godz. 18, 20, 30
SWIT (Bałucki Rynek 2) „Sumienie” godz. 18, 20
TECZA (Piotrkowska 108) „500 cm” godz. 16.30, 18.30, 20.30
TATRY (Sienkiewicza 40) „Dzieci ulicy” godz. 16, 18, 20
WISLA (Daszyńskiego 1) „Pustelnia Parmeńska” — II seria godz. 17, 19, 21
WŁOKNIARZ (Próchnika 16) „Awantura na wsi” godz. 16.30, 18.30, 20.30
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Pustelnia Parmeńska” II seria. godz. 16, 18, 20
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Czarczi Żleb” godz. 18, 20

ZE SPORTU

Prezydent Minor ofiarował nagrodę dla zwycięskiego zespołu naszych pływaczek

Wczoraj do Ł.O.Z.P. wpłynęły zgłoszenia 43 zawodniczek

Czy to Międzynarodowy Dzień Kobiet tak uaktywnił nasze pływaczki, że wczoraj ŁOZP omal nie utonął w powodzi nadesłanych zgłoszeń do rozpoczynających się w sobotę kobiecych mistrzostw Polski w pływaniu — nie wiadomo. Dość, że nasze pływaczki ruszyły wczoraj do ataku frontalnego i to tak szerokiego, że jesteśmy gotowi poczynać to po prostu za manifestację i wyzwanie rzuczone brzydszemu polowemu społeczeństwu do większego zainteresowania się sportem pływackim, aby na tym polu nie być z krętem pobitym przez „białogłowy”.

11 i 12 marca będą pamiętnymi dniami nie tylko dla historii naszego sportu pływackiego, ale przede wszystkim dla tych dziewcząt, które w ciągu tych dwóch dni na naszym basenie „Ogniska” przeżywać będą w walce ze swoimi koleżankami słodycz i gorzyc swych triumfów i porażek. Ponieważ współzawodnictwo wśród kobiet przybiera zwykle ostrzejsze formy, niż wśród mężczyzn, zawody sobotnie i niedzielne mogą być widownią naprawdę heroicznego walki...

PRÓBA NERWÓW JUŻ SIĘ ROZPOCZĘŁA...

Próba nerwów już się rozpoczęła. Wprawdzie czuwa nad nimi trener i opiekun naszych pływaczek, ob. Majchrzak, który codziennie przebywa z nimi po 2 godziny na basenie „Ogniska” — ale nerwy są nerwami. Basia Sobczakówna, jak szeptają nam na ucho, podobno nie je i nie śpi. Ma dużą tremę. Co prawda, trudno się temu dziwić, gdyż rzeczywistość będzie miała groźne przeciwniczki. Zobaczącie sami za chwilę, gdy przytoczę listę nadeszłych już zgłoszeń. Ale nie przejmujcie się tym zbyt. Basia podobno ma zaw sze tremę, dopóki nie skoczy do wody...

PIERWSZE ZGŁOSZENIA

Przejdźmy jednak do tej listy zgłoszeń. A więc w dniu wczorajszym napłynęły zgłoszenia od: Ogniska

Polska-Węgry 4 czerwca

Termin międzypaństwowego meczu piłkarskiego Polska — Węgry przełożony został z dnia 11 czerwca na dzień 4 czerwca b. r. W dniu tym pierwsze reprezentacje obu państw grać będą w Polsce, natomiast mecz Węgry B — Polska B odbędzie się na Węgrzech.

Spotkania mistrzowskie I i II Ligi, przewidziane na 4. VI, przełożono na 11. VI.

Patyński realizuje swe zobowiązania

Mistrz Polski w tenisie stołowym — Patyński, realizując podjęte zobowiązania rozpoczął objazd województwa lubelskiego, w celu rozegrania propagandowych zawodów tenisa stołowego w miastach i wsiach lubelszczyzny.

Pierwsze zawody odbyły się w Chełmie, gdzie przy olbrzymim zainteresowaniu publiczności Patyński grał kolejno z miejscowymi zawodnikami, wygrywając wszystkie spotkania.

Lekkoatleci rozpoczynają sezon w niedzielę

Dnia 12 marca Sekcja Lekkoatletyki cna ŁKS „Włókniarz” organizuje bieg na przelaj, rozpoczynając sezon lekkoatletyczny wewnątrzklubowo. Wydział biegowy: dla juniorów około 2000 m, dla seniorów około 4000 m. Niestowarzyszeni, którzy chcą wziąć udział, zgłaszają się na Stadionie przy Al. Unii punkt. o godz. 8-mej; rozpoczęcie biegu o godz. 9.30 (kostium, pantofle i swetr należy mieć z sobą).

Malicka (Poznań), Dobrowolska, Szymańska i Pstrokońska (Kraków) oraz Budziszówna (Wybrzeże).

Łódź reprezentowana będzie przez zawodniczkę ŁKS-Włókniarza i Związkowca-Zryw. ŁKS-Włókniarz zgłosił oczywiście zdobywczy rekordów pływackich, Proniewicównę, Sobczakównę, Malinowską, Ciemniowską, Woźniakównę i Nastalęk; Związkowiec-Zryw: Kowalską, Masłakiewicz i do sztafety — Ratkowską oraz Bohnerową.

CO MÓWI TRENER MAJCHRZAK?

Jakie szanse mają nasze „syrenki”? Najlepiej w tym zorientowany trener naszych pływaczek, ob. Majchrzak, jak zdradza nam prezes ŁOZP, obawia się poważnie pływaczki Ogniska-Polonii z Bytomia, toteż przygotował chce nasze dziewczęta, jak to się mówi „na ostatni guzik”, nie szczędząc im swych rad i wskazówek.

PREZYDENT MINOR OFIAROWAŁ NAGRODĘ

Na zakończenie, wszystkich miłośników sportu pływackiego informujemy, że Prezydent Miasta, tow. Minor ofiarował nagrodę jednorazową dla zwycięskiego zespołu w mistrzostwach. O tę nagrodę walczyć prawdopodobnie będą lodzianki z bytomiankami.

„GWIAZDĘCZKI”

— Many zapewniłony start — mówi nasz rozmówca — takich „gwiazdeczek”, jak: Dikówna i Gryszczykówna (Bytom), Przyborowiczówna

Sezon piłkarski w całym kraju został już rozpoczęty

Na przedmeczach o godz. 10 spotkała się zespoły I B Widzewa i ŁKS Włókniarza.

Niedzielny mecz lokalnych rywali będzie jedyną zaprawą przed ciężkimi spotkaniami o mistrzostwo ligi piłkarskich. ŁKS Włókniarz ma przeciwnika w dniu 19 bm. Legię w Warszawie, natomiast Widzew podejmując drużynę Związkowca z Radomia.

Zespół ŁKS Włókniarza w rozpoczynającym się sezonie będzie miał za przeciwników: Gwardię, Cracovię i Garbarnię z Krakowa, Kolejarza i Związkowca — Polonię z Poznania, Kolejarza — Polonię i Legię ze stolicy, AKS i Ruch z Chorzowa, Górnik z Bytomia i Radlana.

Widzew natomiast w grupie zachodniej ma takich przeciwników: Lechię z Gdańska, Polonię ze Świdnicy, Gwardię ze Szczecina, Kolejarza z Bydgoszczy, Ostrowa i Torunia, Stal z Sosnowca, Bzurę z Chodakowa i Związkowca z Radomia.

Nowe motocykle dla sportowców związkowych

Związkowa Rada Kultury Fizycznej i Sportu zakupiła 60 motocykli Jawa 250 cm. oraz 13 maszyn wyścigowych, w tym 7 marki Excelsior Japp, specjalnie przystosowanych do torów żużlowych. Sprzęt ten został już rozprawdany między zrzeszenia sportowe.

Otrzymanie nowego sprzętu przyczyni się do dalszego spopularyzowania sportu motorowego. Nowy wysokogatunkowy sprzęt umożliwi liczniejszy, niż dotychczas, udział sportowców związkowych w imprezach motocyklowych, szczególnie w reidach oraz przyczyni się do podniesienia poziomu tej galeji sportu. Dotychczas bowiem większość zawodników miała do dyspozycji jedynie stary, poważnie zużyty sprzęt.

Jak pracuje Koło Sportowe przy Gimn. i Liceum Gumowym?

Po wyborze nowego Zarządu Koła Sportowego przy Gimnazjum i Liceum Gum. w Łodzi, Koło przystąpiło do zdwojonej energii do pracy, nad podniesieniem sprawności fizycznej uczniów całego Gimnazjum i Liceum. Początkowo pracowała opornie — dyrekcja szkoły utrudniała pracę, sami uczniowie też nie dopisywali — ale teraz się zmieniło: wyborcy gremialnie garną się do uprawiania wychowania fizycznego, gdyż sami uczniowie i dyrekcja szkoły, zrozumiejąc jak wielkie znaczenie ma kultura fizyczna w życiu człowieka pracy. Obecnie Koło Sportowe liczy członków 164, w tym około 40 dziewcząt, to jest blisko 80 proc. uczących się. Zarząd Koła na czele z przewodniczącym Koła — Leszczakiem, postawił sobie za zadanie wciągnąć wszystkich uczniów do Koła, by każdy z nich mógł uprawiać wychowanie fizyczne.

W celu usprawnienia prac organizacyjnych Koła, podzielono Koło na sekcje: lekkoatletyczną, ping-pongową, szachową, piłki ręcznej i pływania. Należy zaznaczyć, że sekcje te istnieją nie tylko na papierze, ale wykazują żywą aktywność. Najlepiej świadczy o tym wyniki uzyskane na imprezach masowych i tak w biegach narodowych uczniowie w/wjw Gimn. zajęli ogólnie 1 miejsce zdobywając dyplom i proporzec WKKF. W trójboju lekkoatletycznym zdobył 1 miejsce w Z. S. „Unia”, w turnieju piłki ręcznej org. przez RKFS przy ORZZ, ogólnie zajęł 8 miejsce, w pływaniu 1 miejsce, bijąc bezapelacyjnie inne drużyny; w turnieju szachowym org. przez RKFS bierze udział 30 członków Koła; w marszach jesiennych zdobył dyplom i proporzec WKKF; w akcji nauki jazdy na łyżwach brało udział 45 członków Koła.

Ponadto Koło zorganizowało we własnym zakresie turniej szachowy, w którym bierze udział 50 uczniów. Obecnie trwają gorączkowe przygotowania do biegów na przelaj. Pierwszy taki bieg odbędzie się 19 bm. Organizuje go Z. S. „Unia”. Jeśli idzie o szkolenie to Koło też nie pozostało w tyle, mając wychowanków 3 przodowników W. F. (w tym 1 kobieta), 1 przodownika lekkoatletyki oraz 5 sędziów lekkoatletyki.

Patronat nad Kolem objął Zw. Klub Sportowy „Unia - Chemia” Łódź, który pomaga jak może w pracy Koła. Należy zaznaczyć, że Klub objął patronat nad wszystkimi Kółkami na terenie Łodzi. Zarząd Okręgowy Zrzeszenia Sportowego wodził sprawę sportową według rozkładu i przydziela pieniądze na wydatki organizacyjne Koła.

Akcje kult.-oświatowe prowadzą członkowie ZMP którzy oprócz w/w czynności propagują kult. fizyczną i przez to przyczyniają się do umasowania wychowania fizycznego, za co naprawdę należą im się słowa uznania.

Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.

Redaktor naczelny	216-14
Zastępca red. naczelny	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-65
Dział partyjny	216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek szkolnych	wewn. 19
Dział informacyjny	219-42
Dział mutacji	223-29
Dział miast i sportowy	224-21
Dział ekonomiczny	wewn. 8 i 11
Dział rolny	218-11
Redakcja nocna	wewn. 9
Kolportaż	173-31
Łódź, Piotrkowska 76, tel. 223-22	
Administracja	260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-75	
Wydawca RSW „Prasa”	
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.	
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa”	
Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 208-62.	

Niewoźniczny ZBIĘC

— Jestem odmiennego zdania — rzekł inny głos, stanowczy i energiczny.
— To mówił Nicolson.
— Myślę inaczej. Moim zdaniem o wiele racjonalniejsze będzie w tych warunkach czołowe uderzenie na twierdzę od bramy Kaszmirskiej. Okrężny szturm flankowy i głębokie przeniknięcie na tyły mogą okazać się niebezpieczne, gdyż wiemy, że każdy zaulek, dosłownie — każdy dom będzie się bronił. Lepiej będzie, jeśli szlach otworzy nam przejście do bramy kaszmirskiej.
— A czy istnieje takie przejście?
— Oczywiście. Jest to odgałęzienie głównego przejścia. Kilka dobrych min, a brama Kaszmirska wyleci w powietrze. Powstanie wylom w murze i rozpoczniemy szturm do warowni prosto z czołowego odcinka.
— Doskonale! Brawo, Nicolson!
— Znakomita myśl!
— Przedłożymy staruszkowi taki pomysł. Niech się cieszy myślą, że zachowamy dla niego tron Delhi.

— Kto się tym zajmie?
— Hodson. Oczywiście, Hodson! On ma ludzi do tego rodzaju poleceń.
— Biedny Hodson! W jego namiocie przez cały dzień tłoczą się różni żebracy fakirzy. Nie wiem, skąd on bierze tyle wody lawendowej, aby domyć się po takich odwiedzinach.
— Do rzeczy, dzantelmen! Ostateczna odpowiedź z pałacu nie nadejdzie wcześniej, niż pojutrze. Musimy najpierw wy badać, czy rzeczywiście szlach jest gotów wpuścić nas do miasta, czy też jest to jeden z wielu wschodnich wybiegów...

Lela nie słuchała dłużej. Bachadur-szach chce wpuścić do twierdzy sahibów. Chce oddać Delhi i zgubić powstanie!... Nie myśląc o niebezpieczeństwie, biegła pędem z powrotem. Dopadłszy kanału jednym skokiem znalazła się na jego suchym dnie; zatrzymawszy się tu na chwilę zerwała z siebie serdak, uciśkający pierś, zrzuciła wąskie buty i dalej biegła bosą, nie czując nawet, jak klująca trawa rani jej nogi... Prędkiej, prędzej!... Trzeba wszystko powiedzieć ojcu, dopóki jeszcze nie jest za późno.

ROZDZIAŁ XXXVI NOC W DELHI

Straż przy bramie Kabulskiej była uprzedzona. Lelę więc przepuszczono natychmiast do twierdzy. Skracając sobie drogę zau-

kami, przybiegła do domu rezydencji. W wartowni śpiące siedzieli kolemani na podłożu. Ojca nie było na zwykłym miejscu.

„Wkrótce pójdę! — przypomniała sobie. — O północy ojciec rozpocznie dyżur na bastionie”.

W nocy bastiony były strzeżone specjalnie czujnie, a Lela nie zapytała ojca o dzisiejsze hasło. Stała więc u bramy i rozmyślała. W dali słychać było śpiewy modlitw i przygłuszone dźwięki miedzianych dzwonków w hinduskiej świątyni. Na Srebrnym Barażerze pokrzykiwały nocne posterunki. Księżyc nie wzeszedł jeszcze; w ciemności słabo srebrzył się krzyż i kopuła chrześcijańskiego kościoła na ulicy Ogrodów. Lela wciąż jeszcze stała w bramie, nie mogąc się na nic zdecydować.

W bramie pałacu uderzył birmański gong wydzwanający północ. W ciemności podszedł ktoś do ogrodzenia. Zza stogu skoszonej trawy jakiś człowiek uważnie patrzył na Lelę. Przyszedł on stąd, skąd nadeszła Lela, tylko inną drogą i nieco później. Czy zauważył ją w wieczornym półmroku, w plataninie białych namiotów? Możliwe. Był stary, ale oczy jego patrzyły jeszcze bystro i widzą dobrze, nawet w ciemności.

Lela wyszła z bramy, starzec odprowadził ją spojrzeniem. Widział, jak dziewczynka, przeszedłszy rozległy plac, skręciła w wąską uliczkę z Wielkim Meczetem. W zaułku tym mieszkają dwie stare tkaczki dywanów, które ją dobrze znają. Postanowiła u nich spędzić noc, a o świcie, gdy zmienią się straż, pójść do ojca.
D. e. n.